

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1982 ΕΤΟΣ ΛΕ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 789

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10 — Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 36 28 280

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Σωτήριον Πάσχα 1982, Πετρούπολις

Α Υ Ξ Ε Ν Τ Ι Ο Σ

Ἑλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος

Π ρ ὀ ς

Τὸ Χριστόλεκτον Πλήρωμα ἀπανταχοῦ γῆς,
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης καὶ Ἀκαινοτομήτου
κατ' Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας.

Φιλέορτα τέκνα, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Α Ν Ε Σ Τ Η !

« Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέως καὶ ἀντὶ μύρου,
τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ », ὥς ψάλλωμεν
καὶ ἡμεῖς, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποία Οὐρανοί, γῆ

καὶ καταχθόνια συναγάλλονται καὶ συνεορτάζουν,
ἐπὶ τῇ Λαμπροφώρῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος, διὰ
τῆς ὁποίας διασαλπίζεται τὸ τέλος τοῦ Θανάτου καὶ ἡ
ἀπαρχὴ καὶ ἡ ἀφετηρία τῆς Καινῆς Ζωῆς, τῆς Νέας
Ζωῆς, τῆς Αἰωνίου Ζωῆς.

Τὸ μοναδικὸν τοῦτο γεγονός εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς
ἀνθρωπότητος, παρέχει τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνη-
σιν εἰς τὴν Ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν νὰ
καλέσῃ τὰ Πιστὰ Αὐτῆς τέκνα πρὸς οἰκειοποίησιν τῆς
προσφερομένης Δωρεᾶς καὶ τῆς Λυτρωτικῆς Χάρι-

τος, ἀποτινάσσοντα τὸν ἀφόρητον ἐφιαλτικὸν ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας ἣτις ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀνθρώπινης κακοδαιμονίας καὶ τὴν ρίζαν ὅλων τῶν ἀναστατώσεων εἰς τὸν κόσμον.

Τὸ δὲ παυσίλυπον ἄκουσμα τῆς Ἀναστάσεως, οὐχὶ μόνον διανοίγει τὸν δρόμον τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν ἀναγεννήσεως, ἀλλὰ καὶ διασαλπίζει καὶ ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἰδικήν μας Ἀνάστασιν καὶ ἐπισημαίνει ὅτι, διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὁ θάνατος ἀποβαίνει μόνον πρόσκαιρος χωρισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ὅτι πέραν ἀπὸ τὸ μνῆμα, τὴν μικρὰν αὐτὴν δίοδον, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Χριστοῦ, ὁδεύει πρὸς τὴν ἀνέσπερον χαρὰν καὶ τὴν ἀτελείτητον μακαριότητα τῶν Οὐρανῶν. Τὸ δὲ ἄδυτον Πασχάλιον Φῶς τῶρα καὶ δύο χιλιάδες ἔτη θωπεύει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ καταυγάζει τὴν πορείαν του εἰς τὴν γῆν, ὥστε, εἰρηνικῶς καὶ ἀκινδύνως νὰ πορεύεται πρὸς τὰ ἄνω, χωρὶς νὰ λησμονῇ τὴν ὀφειλὴν του εἰς τὴν Σταυρικὴν Θυσίαν καὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας.

Διότι οἱ τελευταῖοι δύστυχοι καιροὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀποδεικνύουν τὸν ἀνθρωπὸν ἐπιλήσμονα καὶ ἀχάριστον ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ τις, τίνι τρόπῳ ἐορτάζει, ἐσχάτως, τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ καταδειχθῇ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές.

Οἱ «μοντέρνοι καιροί», ἢ, μᾶλλον οἱ καιροὶ τῆς ἀποστασίας μας, δίδουν μία εἰκόνα, τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου κατὰ τὴν κορυφαίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Προσέρχεται μὲ ἓνα ψυχρὸ καὶ «τυπικὸ» ἄνευ ἐσωτερικῶν σκιρτημάτων, παρὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ ὕστερα φεύγει, ἡρεμὸς καὶ χαρούμενος ὅτι ἔκαμε τὸ πρὸς τὸν Κύριον Καθῆκον του, ἔστω καὶ ἂν ἐγκαταλείπει τὴν Πανηγυρικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως.

«Τὸ δέντρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται...». Καὶ οἱ πιστοὶ τῆς ἐποχῆς μας, ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥΣ γνωρίζονται! Πόσοι δηλαδὴ μένουν, εὐσεβεῖς πιστοί, ἔστω καὶ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὴν ἁγίαν ταύτην νύκτα διὰ νὰ ἀκούσουν: «Ἀναστάσεως Ἡμέρα καὶ λαμπρυνῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἄδοντας».

Νὰ ἀκούσουν ἀκόμη κατὰ τὸ τέλος, τὴν συγκινητικὴν Ὁμιλίαν τοῦ Ἱεροῦ πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου, «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ Φιλόθεος» νὰ κοινωνήσουν

τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ νὰ αἰσθανθοῦν ἐντὸς των, ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΧΑΡΑΝ, ἣτις ἔρχεται εἰς τὴν ἐξαγνυσμένην ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, μετὰ ἀπὸ μίαν τοιαύτην πνευματικὴν πανδαισίαν.

Δυστυχῶς, πικρὸν τὸ εἰπεῖν! ὕλισται, ἄθεοι καὶ ἄπιστοι, ὅχι μόνον ἀρνοῦνται δι' ἑαυτοὺς τὴν Πίστιν πρὸς τὸν Ἀναστάντα Θεόν, ἀλλὰ οὗτοι χειρότεροι τῶν χειροτέρων βαρβάρων καὶ ἐχθρῶν τῆς Ὀρθόδοξου Πατρίδος ἡμῶν, ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΟΥΝ ψυχὰς καὶ καταβάλλουν προσπάθειαν νὰ ξερριζώσουν ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἀγίαν δι' ἣς κατὰ τὴν μακραίωνα ἀνάντην ὁδὸν της, ἡ Πατρίς μας ἀγωνίζεται ΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ.

Ἀλλὰ θὰ νικήσωμεν οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ, ἔστω καὶ ὀλιγάριθμοι. Ἔστω καὶ μικροὶ καὶ ἀδύνατοι, ἡμεῖς «τὰ πάντα ἰσχύομεν ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι ἡμᾶς Χριστῷ».

Ὡς δὲ ἐτόνιζεν ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἄλωσιν, Πατριάρχης καὶ Ἐθνάρχης τῆς Βασιλίδος, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, «Θὰ κρατήσωμεν τὴν Πίστιν ἡμῶν, ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΙΣΤΙΝ, ΑΚΕΡΑΙΑΝ, ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, διότι ἐὰν ἀπωλέσωμεν ταύτην, τότε ἡ Πατρίδα θὰ ἀπωλέσῃ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΥΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ.

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί! ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε πάντες. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποιήσεν ὁ Κύριος, εὐφρανθῶμεν ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς ἐν αὐτῇ. Ἄς ὑψώσωμεν τὸ Λάβαρον τὸ Ἱερὸν καὶ ἐλπιδοφόρον τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἃς συνανυψώσωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς διαπρύσιοι Κήρυκες καὶ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ θεματοφύλακες, τῆς ἁπασ παραδοθείσης ἡμῖν Παρακαταθήκης, ἣτις καὶ ἀποτελεῖ τὸ φαινὸν διάδημα τῆς Πατρίδος καὶ ἃς προσπαθήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν μὲ τὸ καθ' ἡμέραν χριστιανικὸν βίον μας καὶ τοὺς εἰρηνικοὺς ἀγῶνας μας, ὅτι ὁ Ἀναστὰς Θεάνθρωπος οὐχὶ μόνον ἔχει εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ ἁγίας καρδίας τῶν προγόνων μας ἀλλὰ **Ζ Ε Ι** καὶ **Θ Α Ζ Ε Ι ΑΙΩΝΙΩΣ** καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς μας καρδίας διὰ νὰ διακηρύττουν, λόγοις τε καὶ ἔργοις, εὐθαρσῶς καὶ θαρραλέως ὅτι ὄντως

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Α Ν Ε Σ Τ Η !
Μετὰ Πασχαλίων Πατρικῶν θερμῶν εὐχῶν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1982 ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 789

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10 — Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 36.28.280

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Σωτήριον Πάσχα 1982, Πετρούπολις

Α Υ Ξ Ε Ν Τ Ι Ο Σ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος

Π ρ ὀ ς

Τὸ Χριστόλεκτον Πλήρωμα ἀπανταχοῦ γῆς,
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης καὶ Ἀκαινοτομήτου
κατ' Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας,

Φιλέορτα τέκνα, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Α Ν Ε Σ Τ Η Ι

«Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέως καὶ ἀντὶ μύρου,
τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, ὃς ψάλλωμεν
καὶ ἡμεῖς, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποία Οὐρανοί, γῆ

καὶ καταχθόνια συναγάλλονται καὶ συνεορτάζουν,
ἐπὶ τῇ Λαμπροφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος, διὰ
τῆς ὁποίας διασαλπίζεται τὸ τέλος τοῦ Θανάτου καὶ ἡ
ἀπαρχὴ καὶ ἡ ἀφειτηρία τῆς Καινῆς Ζωῆς, τῆς Νέας
Ζωῆς, τῆς Αἰωνίου Ζωῆς.

Τὸ μοναδικὸν τοῦτο γεγονός εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς
ἀνθρωπότητος, παρέχει τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνη-
σιν εἰς τὴν Ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν νὰ
καλέσῃ τὰ Πιστὰ Αὐτῆς τέκνα πρὸς οἰκειοποίησιν τῆς
προσφερομένης Δωρεᾶς καὶ τῆς Λυτρωτικῆς Χάρι-

τος, αποτινάσσοντα τὸν ἀφόρητον ἐφιαλτικὸν ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας ἣτις ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀνθρώπινης κακοδαιμονίας καὶ τὴν ρίζαν ὅλων τῶν ἀναστατώσεων εἰς τὸν κόσμον.

Τὸ δὲ παυσίλυπον ἄκουσμα τῆς Ἀναστάσεως, οὐχὶ μόνον διανοίγει τὸν δρόμον τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν ἀναγεννήσεως, ἀλλὰ καὶ διασαλπίζει καὶ ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἰδικήν μας Ἀνάστασιν καὶ ἐπισημαίνει ὅτι, διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὁ θάνατος ἀποβαίνει μόνον πρόσκαιρος χωρισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ὅτι πέραν ἀπὸ τὸ μνήμα, τὴν μικρὰν αὐτὴν δίοδον, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Χριστοῦ, ὁδεύει πρὸς τὴν ἀνέσπερον χαρὰν καὶ τὴν ἀτελείτητον μακαριότητα τῶν Οὐρανῶν. Τὸ δὲ ἄδυτον Πασχάλιον Φῶς τῶρα καὶ δύο χιλιάδες ἔτη θωπεύει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ καταυγάζει τὴν πορείαν του εἰς τὴν γῆν, ὥστε, εἰρηνικῶς καὶ ἀκινδύνως νὰ πορεύεται πρὸς τὰ ἄνω, χωρὶς νὰ λησμονῇ τὴν ὀφειλὴν του εἰς τὴν Σταυρικὴν Θυσίαν καὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας.

Διότι οἱ τελευταῖοι δύστυχοι καιροὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀποδεικνύουν τὸν ἄνθρωπον ἐπιλήσμονα καὶ ἀχάριστον ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ τις, τίνι τρόπῳ ἐορτάζει, ἐσχάτως, τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ καταδειχθῇ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές.

Οἱ «μοντέρνοι καιροί», ἢ, μᾶλλον οἱ καιροὶ τῆς ἀποστασίας μας, δίδουν μία εἰκόνα, τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου κατὰ τὴν κορυφαίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Προσέρχεται μὲ ἓνα ψυχρὸ καὶ «τυπικὸν» ἄνευ ἐσωτερικῶν σκιρτημάτων, παρὸν κατὰ, τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ ὕστερα φεύγει, ἡρεμὸς καὶ χαρούμενος ὅτι ἔκαμε τὸ πρὸς τὸν Κύριον Καθῆκον του, ἔστω καὶ ἂν ἐγκαταλείπει τὴν Πανηγυρικὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως.

«Τὸ δέντρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται...». Καὶ οἱ πιστοὶ τῆς ἐποχῆς μας, ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥΣ γνωρίζονται! Πόσοι δηλαδὴ μένουν, εὐσεβεῖς πιστοὶ, ἔστω καὶ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὴν ἁγίαν ταύτην νύκτα διὰ νὰ ἀκούσουν: «Ἀναστάσεως Ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπὶ νίκιον ἄδοντας;».

Νὰ ἀκούσουν ἀκόμη κατὰ τὸ τέλος, τὴν συγκινητικὴν Ὁμιλίαν τοῦ Ἱεροῦ πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου, «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος» νὰ κοινωνήσουν

τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ νὰ αἰσθανθοῦν ἐντὸς τῶν, ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΧΑΡΑΝ, ἣτις ἔρχεται εἰς τὴν ἐξαγνυσμένην ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, μετὰ ἀπὸ μίαν τοιαύτην πνευματικὴν πανδαισίαν.

Δυστυχῶς, πικρὸν τὸ εἰπεῖν! ὕλισται, ἄθεοι καὶ ἄπιστοι, ὄχι μόνον ἀρνοῦνται δι' ἑαυτοὺς τὴν Πίστιν πρὸς τὸν Ἀναστάντα Θεόν, ἀλλὰ οὗτοι χειρότεροι τῶν χειροτέρων βαρβάρων καὶ ἐχθρῶν τῆς Ὁρθόδοξου Πατρίδος ἡμῶν, ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΟΥΝ ψυχὰς καὶ καταβάλλουν προσπάθειάς νὰ ξερριζώσουν ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἀγίαν δι' ἣς κατὰ τὴν μακραίωνα ἀνάντην ὁδὸν τῆς, ἡ Πατρίς μας ἀγωνίζεται ΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ.

Ἀλλὰ θὰ νικήσωμεν οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ, ἔστω καὶ ὀλιγάριθμοι. Ἔστω καὶ μικροὶ καὶ ἀδύνατοι, ἡμεῖς «τὰ πάντα ἰσχύομεν ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι ἡμᾶς Χριστῷ».

Ὡς δὲ ἐτόνιζεν ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἁλῶσιν, Πατριάρχης καὶ Ἐθνάρχης τῆς Βασιλίδος, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, «Θὰ κρατήσωμεν τὴν Πίστιν ἡμῶν, ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΙΣΤΙΝ, ΑΚΕΡΑΙΑΝ, ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, διότι ἐὰν ἀπωλέσωμεν ταύτην, τότε ἡ Πατρίδα θὰ ἀπωλέσῃ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΥΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ.

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί! ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε πάντες. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποιήσεν ὁ Κύριος, εὐφρανθῶμεν ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς ἐν αὐτῇ». Ἄς ὑψώσωμεν τὸ Λάβαρον τὸ Ἱερὸν καὶ ἐλπιδοφόρον τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἄς συνανυψώσωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς διαπρύσιοι Κήρυκες καὶ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ θεματοφύλακες, τῆς ἁπαξ παραδοθείσης ἡμῖν Παρακαταθήκης, ἣτις καὶ ἀποτελεῖ τὸ φαινὸν διάδημα τῆς Πατρίδος καὶ ἄς προσπαθήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν μὲ τὸ καθ' ἡμέραν χριστιανικὸν βίον μας καὶ τοὺς εἰρηνικοὺς ἀγῶνας μας, ὅτι ὁ Ἀναστὰς Θεάνθρωπος οὐχὶ μόνον ἔχει εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ ἁγίας καρδίας τῶν προγόνων μας ἀλλὰ ΖΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΖΕΙ ΑΙΩΝΙΩΣ καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς μας καρδίας διὰ νὰ διακηρύττουν, λόγοις τε καὶ ἔργοις, εὐθαρσῶς καὶ θαρραλέως ὅτι ὄντως

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!
Μετὰ Πασχαλίων Πατρικῶν θερμῶν εὐχῶν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Ἡ ἐορτὴ τῶν Θριάμβων τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ Θεοφρουρήτῳ Μητροπόλει Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς

*«Οὗτοι πάντες ἦσαν... ὁμοθυμαδὸν τῇ
προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει... τῇ διδαχῇ...
καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου»
(Πράξ. α' 14 καὶ β' 42).*

Ὁ Θεηγόρος Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὰς «Πράξεις» Αὐτοῦ ἀναφέρεται λακωνικῶς εἰς τὸν βίον τῶν πρώτων Χριστιανῶν, τονίζων, ὅτι οἱ ἀποδεξάμενοι τὸν Θεῖον Λόγον ἦσαν «ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ» (β' 1), ἤτοι «τῇ προσευχῇ, τῇ δεήσει... τῇ διδαχῇ... τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου» (αὐτ. α' 14, β' 42). Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν καὶ Θεοφρούρητον Μητρόπολιν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς, ἥς, ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου, προΐσταται καὶ ἐπισκοπεῖ ὀφθαλμὸς ἀνύστακτος, ἀνὴρ ἱεροπρεπής, πρόμαχος τῶν ὀρθοδόξων Δογμάτων καὶ Ἱερῶν Παραδόσεων, κεκοσμημένος διὰ τῆς θύραθεν καὶ Χριστὸν παιδεύς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παῖσιος. Ἀλλ' ἐντονώτερον αἰσθάνεται τις τὰ ἱερὰ ταῦτα συναισθήματα κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἣτις ἀποτελεῖ ὁρτὴν τοπικὴν διὰ τὴν ὡς εἴρηται Ἱερὰν Μητρόπολιν, ἀλλὰ καὶ διότι τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ Ὁρθοδοξία ὡς αὐτοκράτειρα ἐνδεδυμένη πορφυρόχρουν μανδύαν διέρχεται τῶν ὀφθαλμῶν πάντων τῶν πιστῶν, καὶ διὰ τοῦ μανδύου τούτου ὑπενθυμίζει τὰ αἵματα τῶν μυριάδων, γνωστῶν καὶ ἀγνωστων ἡμῖν ἡρώων, οἵτινες ἐθυσίασαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν ἀγάπην Ἐκείνου. Καὶ προτρέπει, ὅπως τὸ Ἑλληνορθόδοξον Ποίμνιον παραμείνῃ ἀκλόνητον καὶ ἀμετακίνητον εἰς τὰς θέσεις τῶν «μυριπνόνων ἀνθέων τοῦ Παραδείσου» κατὰ τὰς πονηρὰς ταύτας ἡμέρας, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ χώρῳ τοῦ Νέου Κόσμου, ἔνθα αἱ περὶ τὴν Πίστιν ἀκροβασίαι τῶν φερομένων ὡς «Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν καὶ Θεολόγων» καθ' ἐκάστην πυκνοῦνται. Καὶ δικαίως ὁ Ἱεράρχης τῆς Ἀμερικῆς δι' ἀποφάσεώς Του ἀνεκήρυξε τὴν ἐορτὴν ταύτην τοπικὴν. Διότι ἐν Ἀμερικῇ διεξάγεται ὁ «ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγὼν» ζωηρῶς, δίδονται καθ' ἐκάστην σκληραὶ μάχαι τῶν δυνάμεων τοῦ φωτὸς κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, τῶν δυνάμεων τῆς ἀληθείας κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ ψεύδους, τῶν δυνάμεων τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Λυτρωτοῦ ἡμῶν κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ ἀρχεκάκου. Οὐδέποτε ἡ ἐορτὴ αὕτη

ἐορτάσθη καὶ ἐτονίσθη κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τοσοῦτον, ὅσον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀξίας ποδηγείας τοῦ Ἁγίου Ἀμερικῆς. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐορτὴ αὕτη τελεῖται μετὰ βυζαντινῆς μεγαλοπρεπείας, συμμετασχόντων καὶ Ἱεραρχῶν ἐκ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Οὕτως καὶ συμφώνως τῷ καταρτισθέν προγράμματι, κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐορτὴν θὰ ἐλάμβανον μέρος οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος, Πατρῶν κ. Θεόφιλος καὶ Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος, οἵτινες προηγουμένως ἔλαβον καὶ τὴν νόμιμον ἀδειαν ἀναχωρήσεώς Των ἐκ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Οἱ Σεπτοὶ Ἱεράρχαι ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 21ην Φεβρουαρίου (Π.Ο.Ε.) καὶ περὶ ὥραν 12ην Μεσημβρινὴν καὶ μετὰ πτῆσιν 12 περίπου ὥρῶν ἀφίχθησαν εἰς τὸν ἀερολιμέναν KENNEDY τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ περὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινὴν (τοπικὴν). Εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἀεροσκάφους ἀνέμενε πρὸς ὑποδοχὴν ὁ ὁμοκάρδιος καὶ συναγωνιστὴς ἀδελφός των κατὰ πνεῦμα, Ἅγιος Ἀμερικῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Βικεντίου Μαλαματένιου, τοῦ καὶ ἔχοντος τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἐπὶ ταῖς ἐορταστικαῖς ἐκδηλώσεσι, τοῦ Ἀρχιγραμματέως ταύτης, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Σιλβέστρου Μπιλμπέρη, καὶ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς ἐν Greenport νεοπαγοῦς Κοινότητος τῶν Ἀγίων Ἀναγύρων, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Κυρίλλου Κουρτέση. Ἀμα τῇ καθόδῳ τῶν ἐκ τοῦ ἀεροσκάφους οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐνηγκαλίσθησαν μετὰ περισσῆς ἀγάπης μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀμερικῆς καὶ τῶν συνοδευόντων Αὐτὸν Κληρικῶν, οἵτινες ἠύχθησαν Αὐτοῖς τὸ «ὡς εὖ παρέστητε» καὶ ἀκολούθως ἐπιβιβάσθέντες ἀπαντες τῶν ὀχημάτων κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Sheraton, ἔνθα κατέλυσαν οἱ ὑψηλοὶ Ξένοι, προηγηθέντες ἐν αὐτῷ δείπνου, εὐγενῶς προσφερθέντος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τῇ ἐπαύριον, κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῶν θριάμβων τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἐτελέσθη μυσταγωγικώτατον Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον ἐν τῷ Καθεδρικῷ καὶ Προσκυνηματικῷ Ναῷ Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Ἀστορίας, προεξάρχοντος τοῦ

Ὁ Σεβασμιώτατος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Παῖσιος εὐχαριστῶν τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς Πατρῶν κ. Θεόφιλο, Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου καὶ Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου διὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐλευσίν των εἰς τὰς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τοῖς θριάμβοις τῆς Ὁρθοδόξιας.

Σεβ. Μητροπολίτου τῆς Ἀποστολικῆς ἐπαρχίας τῶν Πατρῶν κ. Θεοφίλου καὶ συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου, Ἀμερικῆς κ. Παΐσιου καὶ τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐλευθέρας καὶ Ζώσης Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Εἰρηναίου, βοηθουμένων ὑπὸ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν π. Βικεντίου Μαλαματένιου, π. Σιλβέστρου Μπιλμπέρη καὶ π. Κυρίλλου Κουρτέση, ἐνῷ καλλίφωνος χορὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικολογιωτάτου Πρωτοψάλτου κ. Ἀντωνίου, ἀπέδωκε βυζαντινῶς τοὺς θεσπεσίους ὕμνους. Τὰ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ παραληροῦντα πλήθη οὔτε κόπωσιν ἐλογίσαντο, οὔτε ἀνάγκην ὑλικῆς τροφῆς ἢ ἕτερόν τι ἐσκέφθησαν, διότι ἐξωγόνει αὐτὰ τὸ ἀνόθευτον Ὁρθόδοξον Πνεῦμα καὶ ἡ ζῶσα λειτουργικότης, ἣτις συναντᾶται ΜΟΝΟΝ εἰς τὰ παλαίφατα Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα, καὶ δὴ κατὰ τὰς παλαιὰς ἡμέρας τῆς αἰγλῆς Αὐτῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐγένετο συμφῶνως τῇ Πατριαρχικῇ Τυπικῇ Διατάξει ἡ Λιτάνευσις, ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καὶ ἀνε-

γνώσθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ «Συνοδικοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδόξιας» ὀριζόμενα, δι' ὧν οἱ ὑπερμαχίσαντες τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἡύλογοῦντο, οἱ δὲ πολέμιοι ταύτης ἀπαξ ἐτι τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι παρεδίδοντο. Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῖσιος διὰ τῆς χαρακτηριζούσης Αὐτὸν εὐφραδείας, ρητορικῆς δεινότητος καὶ θεολογικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς καταρτίσεως ἀνεφέρθη εἰς τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς, εὐχαριστήσας ἐν τέλει τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς ταξίδιον μακρὸν καὶ κόπον πολὺ, ἵνα ἐορτάσωσι τὴν ἡμέραν ταύτην μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, παρακαλέσας Αὐτοὺς ὅπως προσεύχωνται διὰ τὸ Ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπερ ἀντιμετωπίζει τὴν ἔχθραν καὶ τὴν μισαδελφεῖαν τῶν συγχρόνων Καϊν. Ἀντιφωνῶν ὁ πάλλευκος καὶ ἀγωνιστὴς Ἱεράρχης Ἅγιος Πατρῶν ἡύχαρίστησε τὸν Ἅγιον Ἀμερικῆς διὰ τοὺς ἀπηυθυνθέντας Αὐτῷ καὶ τοῖς λοιποῖς Σεβασμιωτάτοις Ἱεράρχαις καρδιακοὺς λόγους, ἐτόνισεν ὅτι ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν Ἑλλήνων τῆς Διασπορᾶς μετὰ

τῆς Μητρὸς Πατρίδος εἶναι ἡ θρησκεία καὶ αἱ παραδόσεις καὶ προέτρεψε ἅπαν ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ὅπως παραμείνῃ εἰς ἐκεῖνα «ἃ ἐπιστῶθη». Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ὁ Ἅγιος Πατρῶν διένειμε ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν τὸ ἀντίδωρον εἰς τοὺς Πιστοὺς, οἵτινες ἀπερχόμενοι τῶν οἰκιῶν των ἠὺχαρίστουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Κύριον τῆς δόξης «ἐπὶ πᾶσι οἷς εἶδον καὶ ἤκουσαν».

Τὸ ἀπόγευμα καὶ περὶ ὥραν 3.30 μ.μ. ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ 17ου public school ἔλαβον χώραν αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς αἰθοῦσης τοῦ ἀμφιθεάτρου οὔσης ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένης Λαοῦ. Κατ' ἀρχὰς ἀπηγγέλησαν ποιήματα ὑπὸ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τῆς χορωδίας τούτου ἐπαιανίσθησαν κατάλληλα ᾠσματα, ἐψάλλησαν χριστιανικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν μικρῶν τροφίμων τῆς Παιδικῆς Στέγης καὶ ἀκολουθῶς ἀπηύθυναν χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας, ἦτοι ὁ Γερουσιαστὴς κ. Γκαζάρα καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Μπόρρου τοῦ Queens. Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔλαβε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Θεόφιλος εἰπὼν τὰ κάτωθι.

Σεβασμιώτατοι,

Πανοσιολογιώτατοι Πατέρες,

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

Μὲ ἱερὴ κατάνυξη καὶ ἐκκλησιαστικὴ μεγαλοπρέπεια γιορτάσαμε σήμερα καὶ πρὶν ἀπὸ λίγες ὥρες ὅτῳ Πάνσεπτο Προσκυνηματικῷ καὶ Καθεδρικῷ Ναὸ τῆς Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου, τῇ νίκῃ τῆς Ὁρθοδοξίας μας ἐναντίον ὅλων τῶν αἰρετικῶν, τῶν αἰρετικῶν ὅλων τῶν ἐποχῶν, τῶν αἰρετικῶν παλαιῶν καὶ νέων, διότι οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων «ἐπεσφράγισαν» μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὴν Πίστην μας, ὥστε νὰ μὴν μπορῇ ὁ καθένας μὲ δογματικὰς «ἀκροβασίαις» νὰ ταραξῇ τὴν συνειδήσει τῶν Χριστιανῶν καὶ νὰ διασπᾷ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ δόγμα τῶν δογμάτων.

Καὶ μεῖς, οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μιάς, Ἀγίας καὶ Ἀποστολικῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐγκαταλείψαμε σήμερα τὰ ποιμνία μας γιὰ νὰ ἔλθουμε εἰς τὴν Ἀμερικὴ καὶ νὰ σᾶς μεταφέρουμε πρῶτα τὴς εὐχῆς καὶ τὴς εὐλογίας ὅλων τῶν Ἱεραρχῶν Της, ποὺ ἀγωνίζονται στὶς πρῶτες γραμμὰς τοῦ Χριστιανικοῦ μετώπου γιὰ ἐπικράτηση «ἀλώβητη» τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν, ποὺ δυστυχῶς, σήμερα οἱ κατ' ὄνομα «θεολόγοι» καὶ μάλιστα «Ἐπίσκοποι Ὁρθόδοξοι» ἀφόβως καὶ περιφρονητικῶς καταλύουν. Ἀλλὰ ἤλθαμε καὶ γιὰ νὰ αἰσθανθοῦμε περισσότερο κοντὰ σὰς τὴν μεγάλη αὐτὴ γιορτῇ, συνεορτάζοντες μὲ τὸν ἐκλεκτὸ Ἱεράρχη

σας, τὸν πράγματι ἄγρυπνο φύλακα τῆς Πατρώας εὐσεβείας, τὸν «φрукτωρὸ» τῶν θρησκευτικῶν Θερμοπυλῶν, τὸν γνήσιο φορέα τῆς θεολογίας, τὸν ἀκαταπόνητο κήρυκα τῶν αἰωνίων ἀξιῶν, τὸν ἀκατάβλητο μαχητὴ, τὸν Ἅγιο Ἀμερικῆς κ. Παῖσιο, τοῦ ὁποίου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος γνωρίζουσα τὴν θεοφιλή, θεάρεστο καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα παμψηφεί ἐτοποθέτησε Ποιμένα καὶ ἀρχηγὸ τῆς νεοπαγοῦς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Δὲν θὰ ἀποτελέσῃ ὑπερβολὴν ἡ σχῆμα λόγου ἐὰν σήμερα ἀποκαλέσω τὴν Μητρόπολιν Ἀμερικῆς Στουδίτικῇ. Γιατὶ ὅπως οἱ Πατέρες τῆς Μεγάλης καὶ ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Στουδίου ἔδιναν μάχες ἐναντίον κάθε αἰρέσεως μὴ «φειδόμενοι» τῆς ζωῆς των, κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ ἡ Ἱερὰ σας Μητρόπολις ἀγωνίζεται μέσα στὸν κυκεῶνα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ μηδενισμοῦ αὐτοῦ, προσασπίζοντας σὰν ἄλλη Μονὴ τοῦ Στουδίου τὰ δόγματα καὶ τὴς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Γνωρίζομε πολὺ καλὰ τὰ ὅσα δεινὰ ὑπέστητε ἀλλὰ καὶ ἀκόμη ὑφίστασθε ἐκ τῶν μικροψύχων ἀνθρώπων, τῶν ὑπηρετῶν τοῦ σκότους, τῶν πολέμιων τῆς ἀληθείας. Γνωρίζομε τὴς παρεμβολὰς τῶν ἀλλοτρίων. Γνωρίζομε τὴς πικρίας, τὴς ὁποίας ἐπὶ ἑνδεκα ἔτη γεύεσθε ἐκ τοῦ ποτηρίου τῆς μισαδελφείας καὶ τοῦ φθόνου. Γνωρίζομε ὅμως καὶ τὴν ἰώβειον ὑπομονὴν σας, τὴν ἀκατάβλητον θέλησίν σας καὶ τὴν ζωντανὴν πίστιν σας πρὸς Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος διεβεβαίωσε τοὺς Μαθητάς Του ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς εἰλικρινῶς εἰς Αὐτὸν πιστεύοντας ὅτι «οὐκ ἔασω ὑμᾶς ὀρφανούς». Καὶ πράγματι! Ὁρφανοὶ τῆς Θείας Χάριτος δὲν ἐμείνατε. «Πλουσία ἐξεχύθη ἡ Χάρις αὐτὴ σὲ σᾶς, ὥστε ἡ Ὁρθόδοξος διδασκαλία νὰ προβάλεται παρ' ὅλες τὴς ἀντιξοότητες καὶ νὰ ἀποτελῇ πηγὴν ψυχικῆς δυνάμεως γιὰ ὅλους τοὺς διψῶντας τὴν ἀποκεκαλυμμένην διδασκαλίαν ἀδελφούς μας τῆς Ἀμερικῆς.

Τρέφουμε χρηστὰς ἐλπίδες, διότι εὐρισκόμενοι ἐσεῖς μέσα σὲ μιὰ δημοκρατικὴ χώρα, τὴν Ἀμερικὴ, ἀλλὰ καὶ στὸ κέντρο τοῦ Οἰκουμενιστικοῦ κατρακυλίσματος, ἔχετε ὅλη τὴ δύναμιν, ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ ὑψώνεται συχνὰ-πυκνὰ φωνὴ διαμαρτυρίας σὲ ὅσα μηχανῶνται οἱ κήρυκες τῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς οὐτοπίας.

Ἐμπρός, λοιπόν, Ἀγίε Ἀμερικῆς. Συνεχίσατε τὸν βαρὺ τοῦτο ἀγῶνα καὶ μὲ τὴν διακρίνουσά σας θεολογικὴ καὶ ἐκκλησιολογικὴ κατάρτιση, καὶ μὲ συμβοηθοὺς τοὺς Τιμιωτάτους Κληρικούς σας καὶ συμπαραστάτη τὸ Θεόλεκτον Ποιμνίό σας, συνεχίσατε, λέγω, ἀκαμπτοὶ τὸν Ἱερὸ Ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου πρὶν ἀπὸ ἑνδεκα ὀλόκληρα χρόνια θέσατε τὰ θεμέλια ἐδῶ.

Νὰ εἰσθε δὲ βέβαιος, ὅτι ἡ Μαρτυρικὴ Ἐκκλη-

σία τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος θὰ καταγράψῃ μὲ χρυσὰ γράμματα στὴν ἱστορία τὸ ὄνομά σας ὡς ἀγωνιστοῦ καὶ προμάχου τῶν αἰωνίων Ὁρθοδόξων δογμάτων. «Ἀγωνισαί», λοιπόν, Τιμιώτατε Ἱεράρχα, «ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ Κύριος πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ».

Ἀκολουθῶς ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ πάντοτε ἐνθουσιώδης καὶ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι Ἅγιος Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος μὲ τὴν διακρίνουσαν Αὐτὸν ἀγωνιστικότητα εἶπε τὰ ἐξῆς. Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί, Πανοσιολογιώτατοι Λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Σήμερα ἡ Ἀγιωτάτη μας Ἐκκλησία ἐορτάζει λαμπρὴν καὶ πανένδοξον ἐορτὴν ἐνθυμουμένη τις νίκης καὶ τοὺς θριάμβους Τῆς ἐναντίον ὄλων ἐκείνων ποὺ ἠθέλησαν νὰ ἀπλώσουν «βέβηλον» χεῖρα ἐπάνω Τῆς, διδάσκοντας «ρήματα καινὰ καὶ παράδοξα» καὶ διώκοντας τὰ πιστὰ τέκνα Τῆς. Σήμερα προβάλλονται ἐνώπιόν μας μορφές ἀγωνιστικές καὶ μαρτυρικές, οἱ ὁποῖες καλοῦν πρὸς μίμησιν ὅλους μας. Σήμερα καὶ ἡμεῖς, Γνήσια καὶ πιστὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνα, τιμῶντας τοὺς ἥρωες τῆς πίστεώς μας συγκεντρωθήκαμε στὴ μεγάλη καὶ φιλόξενη αὐτὴ αἴθουσα, γιὰ νὰ ἀποτίσουμε τὸν αἰώνιο φόρο τιμῆς σ' Αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ διδαχθοῦμε ἀπ' τὴν πίστη Τους καὶ τὴν ἀνδρεία Τους, ἀπαραίτητα ὅπλα γιὰ τὴν σημερινὴ ἐποχὴ.

Ἐπὶ ὅκτῳ ὁλόκληρους αἰῶνες ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐπολεμήθη σκληρῶς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀνετράφησαν καὶ ἐγαλουχήθησαν εἰς τὰ καθαρὰ νάματά Τῆς. Ὁ Ἀρειος, ὁ πρεσβύτερος τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας ἔκαμε τὴν ἀρχὴ καὶ οἱ αὐτοκράτορες τῆς δυναστείας τῶν Ἰσαύρων ἔδωσαν τὸ τέλος, ὥστε νὰ γίνουν οἱ Ἑπτὰ Οἰκουμένικες Σύνοδοι καὶ νὰ «σφραγίσουν» τὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ νὰ διασώσουν τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ἀπὸ κάθε θρησκευτικὸ νεωτερισμὸ καὶ κοσμοπολιτικὸ συγκρητισμὸ, ποὺ εἶναι «ὑπαγορεύματα τοῦ διαβόλου». Δὲν μπορούμε μέσα στὰ στενὰ ὅρια τοῦ χρόνου νὰ ἀναφέρουμε τὰ μαρτύρια, τοὺς διωγμούς, τὶς ταπεινώσεις, τοὺς ἐξευτελισμούς ποὺ ὑπέστησαν οἱ πιστοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἐκ μέρους τῶν διαφόρων αἰρετικῶν. Τὸ «Συναξάριον» τῆς Ἐκκλησίας μας περιγράφει ἐκτενέστατα τὰ ὅσα δεινὰ, μὲ πλήρη καρτερίαν δέχθηκαν οἱ μάρτυρες καὶ ὁμολογηταί. Πρὸς αὐτοὺς, κλίνοντας σήμερα εὐλαβικὰ τὰ γόνατα, ἀναφωνοῦμε: ΑἰΩΝΙΑ Ἡ ΜΝΗΜΗ.

Ἀλλὰ οἱ ἐπιθέσεις τῶν νεωτεριστῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας δὲν σταμάτησαν. Μὰ καὶ ἡ ἄμυνα τῶν Πιστῶν δὲν σταμάτησε. Ἐμπνεόμενα «τὰ τέκνα Κυρίου» ἀπὸ τὴν «θεία παρεμβολὴ τῶν θεηγόρων

ὁπλιτῶν», ἔδωσαν μάχες, ἀγῶνες σκληροὺς μέχρι θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς τους. Τέτοιες μάχες ἱερὲς δίνουμε καὶ μῆς συνέχεια ἀπὸ τὸ ἔτος 1924, ὅταν ἄνθρωποι ξένοι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄσχετοι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὴν ἀγία ἐνότητα, ἔφεραν τὸ νέο ἐορτολόγιο μέσα στὴν Ὁρθόδοξον Λατρεία, τοῦ ὁποῦ ἡ εἰσαγωγὴ κατεδικάσθη ἀπὸ Τρεῖς Πανορθόδοξους Συνόδους. Κι' ἔτσι, ὅσοι παρέμειναν πιστοὶ στὴν πατρὶα εὐσέβεια ὠνομάστηκαν «ἀγράμματοι καὶ ὁπισθοδρομικοί», ἐνῶ οἱ παραβάται καὶ οἱ καταπατηταὶ τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων «ἐκσυγχρονιστοὶ καὶ κινητὲς βιβλιοθηκῆς». Οἱ εὐσεβεῖς διώκονται ἀπὸ τοὺς νεωτεριστὰς, οἱ ὁποῖοι χαϊδεύοντας τὶς ραββινικὲς γενειάδες των ἔλεγον· «πάνε θὰ σβύσουνε, θὰ ἐξαφανιστοῦν». Ἀλλὰ πόσο ἔπessαν ἔξω στοὺς ὑπολογισμούς τους! Πόσο λάθεψαν στὶς σκέψεις τους! Πόσο τὰ σχέδιά τους ἀνατράπηκαν! Διότι, ὁ ἀγῶνας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ὅπως ὀνομαστήκαμε, δὲν ἀποβλέπει σὲ χρόνια, σὲ καιροὺς, σὲ ὥρες καὶ δευτερόλεπτα. Ἀποβλέπει στὴν ἀνόθευτη τήρηση τῆς εὐσεβείας, τῆς παραδόσεως, τῶν ἐντολῶν τῶν Θεοφόρων Πατέρων. Μέσα στὸν 20ὸ αἰῶνα ξανάζησε ὁ Μεσαίωνας. Ξαναφάνηκε ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις τοῦ Πάπα. Νέα Ἰησοῦτικὰ τάγματα ἐμφανίστηκαν, ποὺ ἀνέλαβαν τὸ ἔργο τοῦ «διαφωτισμοῦ» ἐναντίον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐφαρμόζοντας στὸ ἀκέραιο τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ Ἰγνατίου Λογιόλα· «ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα». Διωχθήκαμε, ἐξοριστήκαμε, φυλακιστήκαμε, οἱ Ἐκκλησίες μας ἔκλεισαν, οἱ πιστοὶ ὠδηγήθηκαν ἀγεληδὸν στὶς φυλακὲς, οἱ ἱερεῖς μας ἐξυρίστηκαν καὶ ἀποσχηματίστηκαν, ἐνῶ οἱ «ἰσχυροὶ» τῆς ἡμέρας μὲ πλήρη ἀπάθεια παρακολουθοῦσαν τὰ γενόμενα. Ἀλλὰ «ὅπου βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις». Ὅπου Θεὸς εὐλογεῖ, νικῶνται οἱ πάντες. Ὅπου Θεὸς προπορεύεται, καταισχύνονται οἱ «ὑπεναντίοι». Ἔτσι καὶ στὸν Ἱερό μας ἀγῶνα. Τὸν ἠυλόγησε ὁ Θεὸς κι' ἔτσι συνεχίζουμε σήμερα ἐλεύθεροι τὴν μάχην γιὰ πλήρη νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δὲν ἀγωνιζόμαστε, ἀδελφοί μου, σήμερα, μόνο γιὰ τὸ ἀντιπαραδοσιακὸ, καὶ ἀντικανονικὸ καὶ ἀντορθόδοξο ἐορτολόγιο. Ἀγωνιζόμαστε καὶ ἐναντίον τῆς μεγάλῃς αὐτῆς αἰρέσεως ποὺ λέγεται Οἰκουμενισμός, τὸ θηρίο αὐτὸ «τὸ κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα» (Ἀποκ. 17, 3), ὅπως γράφει χαρακτηριστικὰ ἡ κορυφὴ τῆς Θεολογίας, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς στὴν Ἀποκάλυψίν Του. Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἐπιδιώκει διὰ τῆς δῆθεν ἀγάπης τὴν ἔνωση πρῶτα ὄλων τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, ἀκολουθῶς τῶν διεσπασμένων Μουσουλμανικῶν ὁμάδων

καὶ τῶν Βουδιστικῶν «φιλοσοφικῶν» συστημάτων καὶ τέλος τὴν συνένωσι ὅλων τῶν θρησκειῶν, ποὺ θὰ λατρεύουν σὰν θεὸ τὸν διάβολο!

Ἄλλὰ ὄχι! Οἱ ἐπιδιώξεις τους ἔχουν γίνει γνωστὲς ἀπὸ πολὺ καιρό. Τὰ διαβολικὰ σχέδιά τους ἔχουν ἀποκαλυφθεῖ. Ἡ πονηρὴ πορεία τους ξεσκεπάστηκε. Ὅ,τιδὴποτε καὶ ἂν κάνουν, ὁ,τιδὴποτε καὶ ἂν μεταχειριστοῦν, θὰ προσκρούσουν στὸν αἰῶνιο καὶ ἀκατάλυτο βράχο, τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος βεβαίωσε τοὺς πάντας, ὅτι οὔτε ὁ ἄδης εἶναι δυνατόν νὰ καταπιῇ τὴν Ἐκκλησία. Ἄς θυμηθοῦν οἱ σύγχρονοι αἰρετικοὶ τὸ τέλος τοῦ Ἀρείου, τοῦ εἰκονομάχου Θεοφίλου, τοῦ παποφίλου Πατριάρχου Ἰωσήφ, τοῦ νεωτεριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, διότι «Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται». Διότι ἀπλούστατα, εἶναι Θεὸς ζώντων καὶ ὄχι νεκρῶν.

Ἀγαπητοί μου,

Τὴν 14ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1815, μετὰ τὴν «Συνθήκη τῆς Βιέννης», ἐμφανίστηκε στὴν Εὐρώπῃ ἡ λεγομένη «Ἱερὰ Συμμαχία, σκέψις τοῦ ἀνθέλληρος Αὐστριακοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Μέττερνιχ καὶ ὑλοποιήσις τῶν Αὐτοκρατόρων Ρωσίας καὶ Αὐστρίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας. Αὕτῃ ἡ συμμαχία ἂν καὶ ἐλέγετο «Ἱερὰ», ὑπῆρξε ἀνίερως. Διότι κατεπολέμησε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν μικρῶν λαῶν καὶ ἰδιαίτερα τῆς γλυκυτάτης μας Πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ἐφθασε ἐκείνη ἡ μέρα ποὺ στόματα ἅγια φώναξαν τὸ «Ἀναστήτω ἡ Ἑλλάς» καὶ χέρια τίμια καὶ ἡρωικὰ πῆραν τὰ ὅπλα καὶ τίναξαν τὸν βαρὺ βαρβαρικὸ ζυγὸ. Καὶ ὕστερα οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐβλεπαν μὲ θαυμασμὸ τὸν ἀγῶνα τῆς «δρακὸς» τῶν Ἑλλήνων.

Ἔτσι καὶ μῆς σήμερα. Πολεμοῦμενοι ὑπὸ τῶν πάντων, ἀδικούμενοι, διωκόμενοι, κακουχούμενοι, πήραμε τὰ πνευματικὰ ὅπλα γιὰ νὰ διώξουμε τὸν αἰρετικὸ λύκο, ποὺ ὑποῦλα καὶ μὲ μαεστρία μπῆκε στὸ σωστικὸ μαντρί τοῦ Κυρίου μας. Δὲν φοβούμεθα τίποτε. Οὔτε θάνατο ἀκόμη. Μᾶς καθοδηγοῦν τὰ πλήθη τῶν μαρτύρων, τῶν ἡρώων καὶ ἁγίων τῆς πίστεώς μας, τὰ πλήθη τῶν σοφῶν ἀπολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, τὰ πλήθη τῶν μεγάλων διδασκάλων-δογματολόγων, ποὺ εἶναι οἱ «ἀστέρες οἱ πολὺφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος».

Ναί, ἀδελφοί μου. Πλαισιώσατε τὸν Ἅγιο Ποιμενάρχη σας, τὸν ἐκλεκτὸ μας Συνιεράρχη, τὸ καύχημα τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀμερικῆς κ. Παῖσιον, πλαισιώσατέ τον, καὶ ἀγωνισθῆτε μὲ κάθε μέσον καὶ τρόπο μέσα σ' αὐτὴ τὴν χώρα τῆς ἐλευθερίας, ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ γενικὰ τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξια. Κρατήσατε γερὰ τὴν πίστιν μας σὰν «κόρη ὀφθαλμοῦ» καὶ

μεταδώσατέ τὴν στὴν εὐπλαστὴ νεότητα, ἀντηχώντας πάντοτε στ' αὐτιά σας ἡ ὑπόθηκη τοῦ μεγάλου μας Ἀρχιεπισκόπου Κυροῦ Χρυσόστομου Καβουρίδου: «ΕΛΛΗΝΕΣ, ΦΡΥΚΤΩΡΕΙΤΕ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΩΝ ΕΠΑΛΞΕΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἁγίου Ἀχαρνῶν, προεβλήθησαν φωτειναὶ εἰκόνες ἐκ τῆς Ρωσικῆς Μοναστικῆς ζωῆς, ἐξ ὧν διεφαίνετο, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐν Ρωσίᾳ δὲν ἀπέθανε, ΑΛΛΑ ΖΕΙ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ψυχὰς χιλιάδων νέων, οἵτινες παρὰ τὴν ἀντιθρησκευτικὴν προπαγάνδαν καὶ τὴν μεθοδικὴν τοῦ κυβερνῶντος Κόμματος ἐκστρατεῖαν, λατρεύουν καὶ ἀγαποῦν καὶ θυσιάζουν ἑαυτοὺς εἰς τὸν βωμὸν Ἐκείνου, δι' ὃν κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας πλείστοι μάρτυρες τὴν ὁμολογίαν των προσέφεραν καὶ διὰ τοῦ τιμίου αἱματός των ἐπότισαν τὸ «εὐσκιόφυλλον δένδρον», τὴν Ἐκκλησίαν δηλονότι, «ὕψ' οὐ σκέπονται πολλοί».

Τὴν ὅλην κατανυκτικὴν καὶ ἀγωνιστικὴν ταύτην ἀτμόσφαιραν, ἔσπευεν ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ὅστις ἐκάλεσε τὴν Ὁμογένειαν εἰς συνέχισιν τοῦ Ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς Πατρώας Εὐσεβείας Ἀγῶνος καὶ ἐτόνισε, ὅτι οἱ φερόμενοι ὡς «Ὁρθόδοξοι» πλοηγοὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ νηολογοῦν ἡσυχῶς καὶ ἡρέμως, διότι ἤδη ἀπεκαλύφθη ὁ σκοτεινὸς αὐτῶν ρόλος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθῆκον τῶν Πολιτικῶν ἡγετῶν εἶναι ὅπως μεριμνήσωσι ταχέως καὶ δεόντως πρὶν ἢ τὸ πᾶν ἀπωλεσθῇ. Καὶ διὰ τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἁγίου Ἀμερικῆς ἔλαβε πέρασ καὶ ὁ ἀπογευματινὸς ἑορτασμὸς.

Τὸ ἑσπέρασ καὶ περὶ ὥραν 8ην μ.μ. ἐδόθη δεῖπνον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν αἶθουσαν «Athenian room» τοῦ Κρύσταλ Πάλλας, εἰς ὃ παρεκάθησαν ἐκτὸς τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Προκαθήμενος τῆς Σερβικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας κ. Εἰρηνάιος μετὰ τοῦ Ἁγίου Λονδίνου καὶ Ἐξάρχου Εὐρώπης κ. Βασιλείου, ὁ Σέρβος Ἀρχιμανδρίτης π. Μητροφάνης μετὰ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς ὡς καὶ οἱ στενοὶ συνεργάται τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Κατὰ τὸ δεῖπνον ὡμίλησε ὁ Ἅγιος Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος, ὅστις παρωμοίασε τὸν Σεβ. Ἅγιον Ἀμερικῆς μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ ὅπως, εἶπε, «ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν» κατήσθιε τὰ ἔγκατα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν, κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς διὰ τὴν προβολὴν τῶν Ὁρθόδοξων Δογμάτων καὶ παραδόσεων, εὐχηθεὶς ἐν τέλει, ὅπως ὁ Κύριος καταξιοῖ τὸν ἐν λόγῳ Σεβασμιώτατον ἵνα ἐπὶ σειρὰν ὀλβίων ἐνιαυτῶν ἑορτάζῃ λαμπρῶς καὶ πανηγυρικῶς ἐν τῇ Θεο-

φρουρήτω Αυτόν Ἐπαρχία τὰς νίκας καὶ τοὺς θριάμβους τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀκολουθῶς τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἁγίου Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἱεράρχαι,

Τιμιώτατοι Πατέρες,

Εὐλαβέσασθε Λαὲ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς.

Μὲ πάλλουσα τὴν καρδίαν ἐκ τῆς ἱερᾶς συγκινήσεως ἀνεβαίνω εἰς τὸ βῆμα τοῦτο, γιὰ νὰ ἀπευθυνθῶ στὴν ἀγάπη σας. Καὶ λέγω ὅτι μὲ συγκίνηση ὁμιλῶ, διότι σὲ κάθε ἀφιξή μου - ἀποστολῇ εἰς τὴν Ἀμερική, ἢ Ἱερὰ αὐτῆς Μητρόπολις ἐπιφυλάσσει γιὰ μένα προσωπικῶς τέτοιες ἀναμνήσεις, οἱ ὁποῖες δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸν χαρακτηρισμὸ «τὰ πάντα ρεῖ», ὅπως εἶπε ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνας φιλόσοφος Θαλῆς ὁ Μιλήσιος.

Γιορτάζουμε σήμερα τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὴ νίκη τῆς Πίστεως μας. Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ τῆς χαρᾶς ποὺ νοιώσαμε τὸ πρῶτὸ σήμερον στὸν Καθεδρικὸ Ναό, ἔρχονται νὰ τὰ σκιάσουν, νὰ τὰ καλύψουν τὰ ζοφερὰ καὶ μαῦρα σύννεφα τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς διαιρέσεως. Διότι σήμερον ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι ἐνωμένη. Τεμμαχίστηκε σὲ πάμπολλα κομμάτια, σὲ κομμάτια τὰ ὁποῖα «ἐμακρύνθησαν» παρασάγγας μυρίου τῆς Ὁρθῆς τοποθετήσεως. «Ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν» κατὰ τὸν ἱερὸ ὕμνωδὸ Ἅγιο Ἀνδρέα Ἐπίσκοπο Κρήτης. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ δική μας θέση, ἡ θέση ὅλων μας ποὺ εὐρισκόμεθα μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Κιβωτόν, στὴν «ὀλκάδα τῶν θελόντων σωθῆναι», εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἱεραποστολική. Δὲν σημαίνει ἱεραποστολὴ μόνο ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῶν βαρβάρων λαῶν. Ὁχι. Ἱεραποστολὴ εἶναι καὶ ἡ συνέργεια γιὰ τὴν συνένωση τῶν ὁρθῶς σκεπτομένων καὶ ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸ. Τὴν ἐπικράτηση, δηλαδή, τῆς ἀσπίλου καὶ ἀμωμήτου πίστεως μας. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἱεραποστολικὸ ἀνοιγμα ἐγκέφαλος, καθοδηγητὴς καὶ τολμηρὸς πηδαλιούχος εἶναι ὁ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς Ἅγιος Ἀμερικῆς κ. Παῖσιος καὶ συνεργοὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ὁρθόδοξη ἐπικράτηση δὲν βλέπει σύνορα, ἐθνολογικὲς καταστάσεις, κοινωνικὲς καὶ οικονομικὲς τάξεις, ἀλλὰ βλέπει ἀνθρώπους, «τέκνα Θεοῦ», κατὰ τὸν Θεῖο Παῦλο, βλέπει ψυχικὲς ὑπάρξεις. Κι' αὕτῃ ἡ Ὁρθόδοξη ἐπικράτηση ἀναμένεται ὅταν παραμεριστοῦν οἱ προσωπικὲς ιδιοτέλειες καὶ οἱ γήινοι ἀνθρώπινοι συναισθηματισμοί, ποὺ πολλάκις διαλύονται σὰν καπνοὶ στὸν καθαρὸ καὶ ξάστερον γαλάζιο οὐρανό.

Νά, γιὰτὶ εἶπα προηγουμένως ὅτι κάθε μου ἀποστολὴ ἐδῶ ἀφήνει σὲ μένα προσωπικῶς ἀνεξίτηλες ἀναμνήσεις. Γιατί, ἡ Μητρόπολις Ἀμερικῆς εἶναι ὁ πρωτοπόρος στὴν σύγχρονη ἱεραποστολικότητα καὶ ὁ θετικὸς συντελεστὴς στὴν ἀνόρθωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας πορείας.

Γι' αὐτὸ, ποὺ σήμερον γιορτάζουμε «ἡμέρα χαρμόσυνον καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεω», ἃς δώσουμε τὴν μεγάλη ὑπόσχεση πὺς τὰ πάντα θὰ θυσιάσουμε γιὰ τὴν συνένωση ὅλων τῶν ὑγιῶς φρονούντων χριστιανικῶν δυνάμεων πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου μας ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀκούσουμε τὴν μακάρια φωνὴ στὴν φοβερὴ Κρίση: «Πάτερ ἅγιε... οὓς δέδωκάς μοι... οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο». Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἁγίου Θεσσαλονίκης, ὁ Προκαθήμενος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας κ. Εἰρηναῖος, ὁμιλήσας ἀγγλιστί, ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἐορταζόμενον γεγονός, ἐτόνισε τὴν εὐλογίαν τῆς ἐνότητος τῶν δύο Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρραγοῦς ἐνότητος τούτων, ὥστε διὰ τοῦ Σινικοῦ τείχους τῆς ἐνότητος ἀντιμετωπισθῶσιν οἱ Οἰκουμενισταί, Τέκτονες καὶ πάντες οἱ αἵρετικοί, οἱ ἐπιβουλευόμενοι τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς διὰ καταλλήλου λογιδρίου ἀπένειμε τὰ διάσημα Α' Τάξεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Πατρῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Ἀχαρνῶν, οἵτινες ἐν ταῖς ἀντιφωνήσεσι Αὐτῶν διεκήρυξαν τὴν ὀλόθυμον συμπαραστάσιν Των εἰς τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς καὶ ἐτόνισαν, ὅτι ἀγωνίζονται καὶ θὰ ἀγωνίζωνται διὰ τὴν διαφύλαξιν ἐκ παντὸς προβατοσχήμου λύκου τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης τῆς Πίστεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς κληρονομίας, ἣν ἐκληροδότησαν Αὐτοῖς οἱ μακαρίαι τῇ λήξει γενόμενοι ἀγωνισταὶ Ἱεράρχαι ἡμῶν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, Δευτέραν 23 Φεβρουαρίου, ἡ Σερβικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν, καθ' ὃ ἀντηλλάγησαν σκέψεις περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων καὶ ἀκολουθῶς ἐπεσκέφθησαν τὸν ἐν Manhattan New York Καθεδρικὸν Σερβικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἐνθα καθ' ἐκάστην πλήθη εὐσεβῶν καὶ ἀκραιφνῶν Ὁρθοδόξων Σέρβων ἐκκλησιάζονται. Οἱ Ἕλληνες Ἱεράρχαι ἐθαύμασαν τὸν παμμεγέθη Ναὸν καὶ ἡσθάνθησαν τὴν οὐρανίαν ἐκείνην χαρὰν, εὐρισκόμενοι ἐν μέσῳ ὁμοδόξων καὶ συναγωνιστῶν ἀδελφῶν.

Τὴν Τρίτην 24 Φεβρουαρίου οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι μετὰ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου π. Βικεντίου ἐπεσκέ-

φθησαν ἐν μέσῳ χιόνος τὴν ἐν Greenport νεοπαγῇ Κοινότητῃ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων. Παρὰ τὸ ψῦχος καὶ τὴν χιονοπτώσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, ἄρκετοὶ Ἑλληνορθόδοξοι ὑποδέχθησαν τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, οἵτινες ἐπετέλεσαν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀποδείπνου ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς ἀτμοσφαίρας ὑπὸ τὸ φῶς τῶν κανδηλῶν καὶ τὴν ὁσμὴν τοῦ καθαρῶς Ἑλληνορθοδόξου θυμιάματος. Μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι ἐξεναγῆθησαν ὑπὸ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου, Ἀρχιμ. π. Κυρίλλου Κουρτέση, εἰς τὰς παρακειμένας Κοινοτικὰς αἰθούσας, ἔνθα καθ' ἑκάστον Σάββατον λειτουργεῖ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ ἐκάστην Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν Κατηχητικὸν τοιοῦτον. Μετὰ ταῦτα ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῆς Κοινότητος προσέφερε εἰς τὸ Κοινοτικὸν Χώλλ καφέ καὶ νησιτίσιμα γλυκίσματα, ἔνθα οἱ Σεβ. Μητροπολίται Πατρῶν καὶ Ἀχαρνῶν δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας, συνεχάρησαν τὸν τε Σεβασμιώτατον Ἅγιον Ἀμερικῆς διὰ τὴν δραστηριότητά Του ὑπὲρ ἐξαπλώσεως τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως ὡς καὶ τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος, Ἀρχιμ. π. Κύριλλον, διὰ τὴν εὐδόκιμον ἐργασίαν αὐτοῦ ἐν τῇ Κοινότητι, εὐχόμενοι ὅπως τὸ προκεχωρημένον φυλάκιον τοῦ Greenport ἀναδειχθῇ φάρος τηλαυγῆς, φωτίζων τὸ ἀνέσπερον Ὁρθόδοξον φῶς πᾶσι.

Τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης 25 Φεβρουαρίου, καὶ μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων, οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὁργανισμόν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἔνθα ἐξεναγῆθησαν εἰς ἅπαντας τοὺς χώρους αὐτοῦ ὑπὸ εἰδικοῦ ξεναγοῦ. Ἀλλὰ περὶ ὥραν θην μ.μ. ἤλθεν ἡ καλύψη τὴν ὅλην πνευματικὴν πανδοσίαν τὸ θλιβερόν ἀγγελμα τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Αἰγίνης Κυροῦ Παΐσιου, πνευματικοῦ πατρὸς καὶ κατὰ σάρκα θεοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Ἀμερικῆς. Κατῶδυνος τῇ καρδίᾳ ὁ Μητροπολίτης Ἀμερικῆς ἐγκατέλειπε τοὺς φιλοξενουμένους προσφιλεῖς Συνιεράρχας Αὐτοῦ, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸ ὕστατον Αὐτοῦ καθῆκον, τοῦ ἀτενίσαι, δηλαδή, τὸ πρόσωπον Ἐκείνου, παρ' οὗ ἐγαλουχήθη καὶ ἡνδρώθη ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ «τὴν ἐκείνου διαπρεπῆ ἀρετὴν κρίνει» (Ἐπιτάφ. Περικλέους Β' 34, 13-14). Ἐπὶ τῷ θλιβερῷ τούτῳ ἀγγέλματι εἰς ἅπαντας τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς ἀνεπέμφθησαν ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις, ὁμιλησάντων καταλλήλως τῶν κατὰ τόπους Ἱερατικῶς Προϊσταμένων διὰ τὴν προσωπικότητα, τὸ ἔργον καὶ τὴν πολύτιμον συμβολὴν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου.

Τὴν Πέμπτην 26 Φεβρουαρίου οἱ Σεβ. Μητρο-

πολίται Πατρῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Ἀχαρνῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου π. Βικεντίου ἐπεσκέφθησαν καὶ ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἔργα ἀξίας, ὡς καὶ ἰδρύματα σχολικὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς 27 Φεβρουαρίου ἀφίχθη ἐξ Ἑλλάδος εἰς Νέαν Ὑόρκην ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παΐσιος, ὅστις ἀνεχώρησε μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Θεοφίλου καὶ Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου, ἵνα παραστοῦν εἰς τὴν Β' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν ἐν τῇ νεοπαγῇ Κοινότητι τοῦ Brooklyn, ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος ἐχοροστάτησε ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ. Ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τοῦ Brooklyn ἐπεφύλαξε θερμότην ὑποδοχὴν εἰς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν Χαιρετισμῶν ὠμίλησεν ὁ Ἅγιος Ἀχαρνῶν μὲ θέμα τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐλπίδος μας «στὴν μᾶνα τῶν ἀνέλπιδων κι' ὅλου τοῦ κόσμου σκέπη», ὅπως ὀνομάζει χαρακτηριστικῶς τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγὸν ὁ πολὺς Κωστής Παλαμᾶς, συγχαρεῖς ἐν ταύτῳ τὸν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Ἀμερικῆς διὰ τὴν νέαν ἀπόκτησιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐκφράσας δημοσίᾳ καὶ τὰ συλληπητήρια τῶν ἐξ Ἑλλάδος Ἱεραρχῶν, ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ μακαριστοῦ Ἀγίου Αἰγίνης Κυροῦ Παΐσιου. Ὁμιλήσας ὡσαύτως καὶ ὁ Ἅγιος Πατρῶν, ἐτόνισε, ὅτι ἡ Παναγία ἀποτελεῖ τὸν χρυσοῦν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Κυρίου καὶ οὐ παύεται ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς δεομένη Αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, συνεχάρει δ' ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας Του τὸν Ἅγιον Ἀμερικῆς διὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ Θεοφιλεῖ διακονίαν Του ἐν τῇ ὑπερορίᾳ, εὐχηθεὶς ὅπως ὁ νέος Ναὸς διαμένη ἀσάλευτος εἰς τὸν αἰῶνα. Ευχαριστήσας τοὺς ὁμιλήσαντας Σεβασμιωτάτους ὁ Ἅγιος Ἀμερικῆς, παρεκάλεσε Αὐτοὺς ὅπως δέωνται εἰς τὰς κατ' ἰδίαν προσευχὰς Αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κοινὰς τοιαύτας, ὑπὲρ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπερ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1971 ἐν μέσῳ ἀντιξοοτήτων πολλῶν, διαβολῶν καὶ ἐκτοξεύσεως παρθείων βελῶν ἐκ μέρους τῶν καινοτόμων καὶ νεωτερισμῶν, ἰδίᾳ ὅμως ἐκ τῶν ἰδιοτελῶν, ἀνθρωπαρίων, τῶν καπηλευομένων τὸ τετιμημένον καὶ ἱερὸν ὄνομα τοῦ Παλαιοημερολογίτου. Ἀκολούθως προσεφέρθη καφὲς καὶ νησιτίσιμα γλυκίσματα εἰς τὴν Κοινοτικὴν αἴθουσαν καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς ἐπέστρεψαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Sheraton πρὸς ἀνάπαυσιν, ἵνα ἀναλάβωσιν τὴν ἐπαύριον ἕτερον ταξίδιον, ἀδελφικῆς ἐπισκέψεως.

Οὕτως τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου 28ης Φεβρουαρίου οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Σέρβου Συνοδικοῦ Ἐπισκόπου Ἀγίου Λονδί-

νου κ. Βασιλείου καὶ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς π. Βικεντίου Μαλαματένιου ἀνεχώρησαν διὰ Σικάγον, ἔνθα καὶ ἡ ἔδρα τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐν Σικάγῳ ὑφίστανται εὐάριθμοι Σερβικαὶ Κοινότητες, ὡς καὶ ἡ νεόδημος Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Σάββα, καθ' ὅσον τὴν παλαιάν, τὸ Οἰκουμενιστικὸν καὶ ὁλοκληρωτικὸν καθεστῶτος ὑπέρμαχον Σερβικὸν Πατριαρχεῖον κατῴρθωσε διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ νὰ ΑΡΠΑΣΗ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τοῦ νῦν Προκαθημένου τῆς ἐν Διασπορᾷ Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Εἰρηναίου καὶ νὰ τὴν ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κυριαρχίαν τοῦ Σέρβου Πατριάρχου Ἐξάρχου, Ἐπισκόπου Φιρμιλιανού, ἀποδεδειγμένου τέκτονος καὶ ὅστις συμπροσεύχεται καὶ συλλειτουργεῖ μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. ΕΝΑ προδότου καὶ ἐκθεμελιωτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Ἀμερικῇ Ἰακώβου Κουκούζη. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ Μονῇ, ἥτις διετέλει ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Κυροῦ Διονυσίου, προκατόχου τοῦ κ. Εἰρηναίου, καὶ εἰς ἣν εἶχε τὴν ἔδραν Του ὁ μακαριστὸς Κυρὸς Διονύσιος, ἔλαβε χώρα καὶ ἡ μοναχικὴ κουρὰ τοῦ Δανιὴλ Κρέστιτς, ὅστις σήμερον τυγχάνει ἐπίσκοπος τοῦ Οἰκουμενιστικοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου, λαβὼν τὸν τίτλον τῆς Ἐπισκοπῆς Μάρτσας. Ὁ ἐν λόγῳ ἐπίσκοπος ἔλαβε τὸν δεῦτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, ἥτοι τὸν τοῦ πρεσβυτέρου, ἐν Νέα Ὑόρκῃ τῷ 1962 (ᾧρα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ» 1ης Ἰανουαρίου 1971, ἔτ. ΙΑ' ἀρ. φύλ. 131). Διὰ τούτων θέλομεν νὰ ἀποδείξωμεν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ΤΟ ΕΓΚΥΡΟΝ, ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΒΛΗΤΟΝ τῶν χειροτονιῶν τῶν ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον κ. Εἰρηνάιον Κληρικῶν, καθ' ὅσον ὁ Δανιὴλ Κρέστιτς ΟΥΔΟΛΩΣ ΑΝΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΗ εἰς διάκονον καὶ πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενιστοῦ Σέρβου Πατριάρχου Γερμανοῦ, ἀλλὰ προήχθη εἰς ἐπίσκοπον, καθ' ὅσον ΕΚΕΚΤΗΤΟ ΤΟ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΝ — διότι ἔάν αἱ πρότεροι χειροτονίαι αὐτοῦ ἐτύγχανον τυχοδιωκτικαὶ καὶ φαυλόβιοι οὐδόλως οὗτος θὰ ἀνεβιβάζετο εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν καθέδραν — ὡς διατάσσει ἀκριβῶς ὁ Θ' Κανὼν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, προκειμένου περὶ τῶν μελλόντων ἱεραῶν «τὸ ἀνεπίληπτον ἐκδικεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία».

Εἰς τὸν ἀερολιμένα τοῦ Σικάγου τοὺς Ἕλληνας Ἀρχιερεῖς ὑπεδέξαντο ἀντιπρόσωποι Σερβικῶν Κοινοτήτων καὶ προσωπικοὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἐπισκόπου κ. Εἰρηναίου, κωλυομένου νὰ παραστῇ ἔνεκα προκαθωρισμένου ἱερατικοῦ συνεδρίου. Ὁ Ἅγιος Λονδίνου κ. Βασίλειος ὠδήσε τοὺς Ἕλληνας Μητροπολίτας καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατον Πρωτοσύγκελλον π. Βικέντιον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Holli-

day δι' ὀλιγόωρον ἀνάπαυσιν. Περί τὴν μεσημβρίαν ἀφίχθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηνάιος, ὅστις καὶ παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν.

Τὸ ἀπόγευμα καὶ περὶ ὥραν θην μ.μ., εἰς ἓνα ἐκ τῶν Ναῶν τοῦ Σικάγου ἐγένετο ὁ Ἐσπερινὸς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Θεοφίλου. Ἡ ἀκολουθία αὕτη θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος. Ρίγη συγκινήσεως διήρχοντο τῶν σωμάτων τῶν παρευρεθέντων, ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ ταπεινοῦ, ἀπλοῦ καὶ σεβασμίου Ἱεράρχου τῶν Πατρῶν, ἐνδεδυμένου πρὸ τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν τοῦ Μανδύου καὶ καταφανῶς συγκεκινημένου εὐλογοῦντος τὰ παραληροῦντα πλήθη τῶν Σέρβων Ὁρθοδόξων. Ἡ ὑποδοχὴ ἥτις ἐπεφυλάχθη εἰς τοὺς Ἕλληνας Μητροπολίτας ἦτο ἄνευ προηγουμένου. Δὲν δύναται χεῖρ, ὅσονδῆποτε τάλαντον καὶ ἐὰν ἔχη νὰ περιγράψῃ ταύτην. Διότι ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀνυποκρίτου ἀγάπης τῶν Σέρβων Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν, ὧν ἡ καρδία κυριαρχεῖται ἐκ τοῦ ἸΓ' κεφαλαίου τῆς πρὸς Κορινθίου Α' ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηνάιος καταφανῶς συγκεκινημένος προσεφώνησε τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας ἡμῶν, εὐχηθεὶς Αὐτοῖς τὸ «ὡς εὖ παρέστητε», καὶ ἀκολουθῶς τὸν λόγον ἔλαβε ὁ «πυρίφλεκτος» καὶ ἀγωνιῶν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀγίου Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Θεοφιλέστατε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,
Προσφιλεῖς Πατέρες,
Εὐλαβέστατον Ποίμνιον τῆς Ἐλευθέρας Σερβικῆς Ἐκκλησίας,

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, οὐ τῆς τυχούσης, ἐπετελέσαμε σήμερον τὸν Ἐσπερινὸν ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Καὶ προσθέτομεν ὅτι χαρὰ ἀνεκλάλητος ὑπερπληροῖ τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν, εὐρισκομένων ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ Σεμνείῳ τῆς Ὁρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἡτις ὀρθοτομεῖ, ἐν μέσῳ ὕλιστικῶν θεωριῶν καὶ ἀντιπαραδοσιακῶν καὶ ἀντορθοδόξων ἐνεργειῶν, τὸν Λόγον τῆς πανταχόθεν πληττομένης Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ὁ Θεορήμων Ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθυνόμενος τοῖς Φιλιππησίοις λέγει «χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε» (δ', 4). Αὕτη ἡ ἐν Κυρίῳ χαρὰ πληροῖ, ὡς προέφημεν, τὰς ἐμὰς καρ-

δίας, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτὴ χαρὰ καὶ ἡ ἱερὰ ἀγάπη ὠδήγησε τοὺς πόδας ἡμῶν ὧδε, αἰσθανόμενοι οὐχὶ ξένοι μεταξὺ ξένων, ἀλλὰ ἀδελφοὶ ἐν μέσῳ ἀδελφῶν, φίλοι ἐν μέσῳ φίλων, πατέρες ἐν μέσῳ πατέρων.

Δὲν κατέστη δυνατόν, νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν τοιαύτην χαρὰν ζῶντος τοῦ αἰοιδίου καὶ ἀκαταβλήτου ἀγωνιστοῦ, Ἐπισκόπου Κυροῦ Διονυσίου. Αἰσθανόμεθα ὁμῶς ταύτην μεθ' Ὑμῶν, τοῦ ἀξίου Διαδόχου Του καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι καὶ ἡ μακαρία Αὐτοῦ ψυχὴ συνευφραίνεται μεθ' ἡμῶν ἐκ τῶν Σκηνῶν τῶν Δικαίων, εἰς ἃς Οὗτος κατοικεῖ.

Δέξασθε, Θεοφιλέστατε Ἁγίε Πρόεδρε τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀδόλου ἀγάπης ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν Σεβασμιωτάτων Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν, καὶ ἐστὲ βέβαιος, ὅτι «ἡμέρας καὶ νυκτὸς» οὐ παυόμεθα ἱκετεύοντες τὸν Δομήτορα τῆς Μῆδς, Ἀγίας, Ἀποστολικῆς, Καθολικῆς καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὲρ μακροημερεύσεως Ὑμῶν, τῶν περὶ Ὑμᾶς Ἱερωτάτων Ἱεραρχῶν, παντὸς τοῦ Τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ Ὁρθοδόξου Σερβικοῦ Λαοῦ, ἐφ' οὗ ἐπικαλούμεθα δαψιλῇ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. ΑΜΗΝ.

Μετὰ ταῦτα παρετέθη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κέντρον δεῖπνον, εἰς ὃ παρεκάθησαν πλείονα τῶν 1.000 ἀτόμων, τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου νεολαίας παρακαθησάσης εἰς ἑτέραν πτέρυγα, λόγῳ ὑπερπληρώσεως τῆς μεγάλης αἰθούσης. Κατὰ τὸ πέρασ τοῦ δείπνου ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηναῖος ὁμιλήσας διὰ θερμῶν ἀδελφικῶν λόγων διὰ τοὺς Ἑλλήνας Μητροπολίτας, ἀπένειμε εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ Αὐτῶν τιμητικὰς πλάκας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Σικάγῳ ἀφίξεως Αὐτῶν.

Τὴν ἐπομένην, Κυριακὴν 1ην Μαρτίου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Σικάγου ἐγένετο μεγαλειῶδες Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον, προεξάρχοντος τοῦ Προκαθημένου τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Εἰρηναίου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Θεοφίλου, Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου, Ἀμερικῆς κ. Παΐσιου καὶ Λονδίνου κ. Βασιλείου. Τὴν ἀναίμακτον μυσταγωγίαν παρηκολούθησεν πλῆθος λαοῦ, τοὺς δὲ ἡδύμολπους ὕμνους τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπέδωσε ἡ ἀγγελόφθογγος Σερβικὴ χορωδία, ἀποτελουμένη ἐκ 50 μελῶν. Πρὶν τὴν ἀπόλυσιν ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηναῖος ὠμίλησε καὶ πάλιν, τονίσας τὴν ἀνάγκην ἀρρήκτου δεσμοῦ ἀγάπης καὶ φιλίας μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας, παρακαλέσας ἐν τέλει τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας ἡμῶν, ὅπως ἱκετεύουν τὸν αἰώνιον Ἀρχιεπίσκοπον ὑπὲρ τῆς Ἐλευθέρας καὶ Ζώσης Ὁρθοδόξου Σερβι-

κῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀγωνίζεται καὶ θὰ ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἄχρι συντελείας τῶν αἰώνων. Ἀντιφωνῶν ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος εἶπε τὰ ἀκόλουθα.

Θεοφιλέστατε Προκαθημένε τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Συνιεράρχαι,
Θεόλεκτον Πρεσβυτέριον,
Θεοφφούρητε Λαέ,

Διὰ δευτέραν φορὰν οἱ πόδες ἡμῶν ἴστανται ἐνταῦθα, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἀναπέμψωμεν ἀναφορὰν δοξολογίας τῇ Τριαδικῇ Θεότητι, ἥτις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνήνωσε ἡμᾶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ καθοδηγεῖ ἤδη τὰς τρίβους ἡμῶν ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι, τῆς κατισχύσεως δηλαδὴ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς καταισχύνης πάντων τῶν ὁρατῶν, γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἐπιβούλων Ταύτης.

Ὡς μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἰς τῶν ἀγίων ἀδελφῶν τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων, ὀφείλων ἀξιοχρέως νὰ μεταφέρω πρὸς Ὑμᾶς καὶ ἅπαντα τὸν Θεόλεκτον Ὑμῶν Κλῆρον καὶ τὸν Θεοφφούρητον Ὑμῶν Λαὸν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου Πρωθιεράρχου τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν περὶ Αὐτὸν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν, οἵτινες δεόμεθα τοῦ Ὑψίστου ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ ἡμέραι ἄστινας διερχόμεθα κέκτῃνται τὰς ιδιότητας, δι' ἃς ἡ Τυρρηνικὴ σάλπιγξ, ὁ Θεοκῆρυξ Ἀπόστολος, ὁ Εἰς μετὰ τὸν Ἐνα, ὁ Ταρσεὺς Παῦλος ὁμιλεῖ τῷ Ἐπισκόπῳ Ἐφέσου Τιμοθέῳ «τούτῳ δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μὀρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι. καὶ τούτους ἀποτρέπου» (Β' Τιμ. γ', 1—6). Ναί. Κυριαρχῶσιν σήμερον ἅπαντα τάνωτέρω, ἃ προεφήτευσεν ὁ δεσμώτης τῆς Ρώμης, ἰδίᾳ ὁμῶς ἐκεῖνα, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν πίστιν. «Ἐχοντες», λέγει, «μὀρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι». Κέκτῃνται πλείστοι ὅσοι σήμερον, Κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοί, τὴν Ἱερὰν τῆς Θεολογίας Ἐπιστήμην, ἀλλὰ μόνον ἐν τοῖς διπλώμασιν αὐτῶν. Ἡ Ὁρθοδοξία, «ἡ εὐσέβεια ἡ ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν» κειμένη, δὲν ἀποτελεῖ διὰ πολλοὺς βίωμα, δὲν ἀποτελεῖ πλέον πηγὴν καθαρὰν καὶ ἀνόθευτον διὰ πνευματικὴν ζωὴν, ἀλλ' ἀποτελεῖ μίαν ὠραίαν φιλο-

λογικὴν ἐπιστήμην, εἰς ἣν εἰς ἕκαστος ἀμιλλᾶται περὶ τὴν «ἐτυμολογίαν» τῶν λέξεων καὶ οὐχὶ τὴν βίωσιν τῶν ἐννοιῶν αὐτῶν.

Ἐπέμρωτο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν νὰ ἴδωμεν τοιοῦτους κήρυκας, κατ' ὄνομα μόνον ὀρθοδόξους, ἐν τῇ οὐσίᾳ ὅμως κενοὺς τῆς μορφώσεως «τῆς εὐσεβείας», οἵτινες διὰ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἐνεργειῶν των κλυδωνίζουσι τὴν Ὀλκάδα, ἥτις τοὺς ἀληθῶς πιστεύοντας ὁδηγεῖ εἰς νομὰς σωτηρίους. Πλείσται ὅσαι θεωρίαι παρ' αὐτῶν ἀκούονται, πλείστα ὅσα ὑπ' αὐτῶν δογματίζονται. Ἀλλὰ καὶ ἡχηρὰ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τῶν Ἐθνῶν «τούτους ἀποτρέπου». Διότι τυγχάνουσι οὐχὶ ζῶντες ὁργανισμοὶ ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ σώματι, ἀλλὰ μέλη γαγγραινώδη καὶ νεκρά.

Ἡμᾶς, Ἁγίε Πρόεδρε, ἡμᾶς ἐξελέξατο ὁ Κύριος νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν αὐτοῖς εἰς πνευματικὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα, ὅστις ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη καὶ ὁλοκληρωτικὴν νίκην τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ οὐχὶ τῷ Οἰκουμενισμῷ καὶ τοῖς συνοδοιπόροις αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ νίκη αὕτη θὰ ἐπιτευχθῇ, ὅτε ἀνερχόμεθα ὁμοῦ τὴν Γολγοθῆιον ὁδόν, ἔχοντες ὡς δείκτην τὴν ἀγάπην οὐχὶ τὴν οἰκουμενιστικὴν ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν. Ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ δι' αὐτῆς ἐν τῇ ἐνότητι θὰ μεγαλουργήσωμεν. «Ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης οἱ Ἀπόστολοι συνδεόμενοι», ἐπέτυχον τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Κεκτημένοι τῶν ἰδιοτήτων τούτων θὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ νῦν κόσμου ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς καὶ Πατερικαῖς τρίβουσιν.

Καὶ περαίνοντες τὸν λόγον ἡμῶν, ἀπευθύνομεν Ὑμῖν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας ἡμῶν προσωπικῶς καὶ τῶν μεθ' ἡμῶν ἀφιχθέντων Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν διὰ τὴν ἐπιδαψηλευθεῖσαν ἡμῖν φιλοξενίαν καὶ πνευματικὴν ἀνάτασιν, εὐχόμενοι ἀπὸ κέντρου καρδίας, ὅπως «ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη πάντοτε μεθ' ἡμῶν». ΑΜΗΝ.

Μετὰ τὸν Ἁγιὸν Θεσσαλονίκης ὠμίλησεν Ἀγγλιστὶ ὁ Ἁγιὸς Ἀμερικῆς, ὅστις διὰ τῆς χειμαρῶδους καὶ πλήρους ὑψηλῶν νοημάτων ὁμιλίας Του συνήρπασε τὰ πλήθη, ὑπερτονίσας τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως ἀρραγοῦς μετώπου κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ πασῶν τῶν αἰρετικῶν παραφυάδων, αἵτινες λυμαίνονται τὸν ὀρθόδοξον χῶρον. Ἀκολουθῶς παρετέθη τράπεζα εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κέντρον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, παρακαθησάντων πλεόν τῶν 800 ἀτόμων. Κατ' αὐτὸ ὠμίλησεν ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηνάιος, ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς ἀνασκολοπισμούς, οὓς ὑπέστη ἡ τιμιωτάτη παρεμβολὴ τοῦ ἱερατείου, καὶ ἐκάλεσε τοὺς Σέρβους τῆς Διασπορᾶς

νὰ συμπαρασταθῶσιν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἀντιφωνῶν, ἀγγλιστί, ὁ Ἁγιὸς Ἀμερικῆς, ἠὺχαρίστησε τὸν Προκαθημένον τῆς ἀδελφῆς Ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας δι' ὅσα εὐφημα ἐξηρεύετο ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ὑπεσχέθη ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον καὶ ἐνότητα οὐ μόνον μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς ἀλλὰ καὶ μεθ' ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκολουθῶς οἱ Ἁγιοὶ Ἱεράρχαι ἡμῶν κατέλυσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Hilton, κείμενον πλησίον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ καὶ τὴν θὴν μ.μ. ἐγένετο εἰς ἑτέραν Σερβικὴν Κοινότητα κατανυκτικώτατος ἐσπερινός, τοῦ πλήθους ὑποδεχθέντος τοὺς Ἑλληνας Ἱεράρχας μὲ καταφανῶς συγκινητικὰ αἰσθήματα. Κατὰ τὸν ἐσπερινὸν ἐχοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἁγίου Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος, ἐνῷ εἰς τὴν ἀπόλυσιν ὠμίλησεν λίαν συγκεκινημένος ὁ παλιὸς Ἱεράρχης τῶν Πατρῶν ὡς ἐξῆς:

Θεοφιλέστατε,
Σεβασμιώτατοι Ἁγιοὶ Ἱεράρχαι,
Τίμιοι Πατέρες,
Εὐλαβέστατοι ἀδελφοί,

Ὁ Προφητάνοξ καὶ Βασιλεὺς Δαυὶδ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνοίκησιν ἀδελφῶν, διατελούντων ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ πνεύματι λέγει: «ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτὸ» (Ψαλμ. 1,). Δὲν θὰ ἀποτελέσῃ ὑπερβολήν, ἐὰν εἴπω τὰς λέξεις αὐτὰς σήμερον. Διότι πλησίον σας εἶδομεν τὴν ἀγάπην ἐνσαρκωμένην, τὴν ἀγωνιστικότητα ζῶσαν, τὴν πίστιν καταγγελομένην καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν ζωηρῶς τηρουμένην.

Ἐπανερχόμενοι, Θεοφιλέστατε, εἰς τὰ ἴδια, νὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι θὰ γίνωμεν κήρυκες διαπρύσιοι τῶν ὅσων εἶδομεν ἀλλὰ καὶ ἡσθάνθημεν πλησίον Ὑμῶν. Θὰ καταγγείλωμεν τὴν ἀδελφὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν, ὡς οὖσαν «δρόσος Ἀερμῶν» (ψαλμ. 132), «μύρον» (ψαλμ. 132) ἀγιάζον ἐν μέσῳ τῆς συγχρόνου ἐκκλησιαστικῆς χασμωδίας.

Ἡ συγκίνησις ἥτις διακατέχει τὴν ἐμὴν καρδίαν, δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ συνεχίσω. Τελευτῶ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι «καθ' ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων» (ψαλμ. 41), οὕτως καὶ ἡ ἐμὴ σκέψις θὰ εὕρεται πλησίον τῆς Μαρτυρικῆς, Ἐλευθέρας καὶ Ζώσης Ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεὸς εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη πλούσιον δεῖπνον ἐν τῷ Κοινοτικῷ Κέντρῳ, παρακαθησάντων πλειόνων τῶν 850 ἀτόμων. Τὰ διαμειφθέντα ἐν τῷ δεῖπνῳ ὑπῆρξαν συγκινητικώτατα. Ἐνδοκρεῖς καὶ μετ' ἐπευφη-

μιῶν ἀσιγῆτων Κλῆρος καὶ Λαὸς τῶν Σέρβων Ὁρθοδόξων ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην των εἰς τοὺς Ἑλληνας Ἱεράρχας, τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν δασιμῶς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Τὴν ἐπομένην, Δευτέραν 2αν Μαρτίου, ἐγένετο σύσκεψις τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων Ἱεραρχῶν, καθ' ἣν ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ διαρθροδόξου ἐπιπέδου καὶ ἐξεφράσθησαν διάφοροι γνῶμαι ὡς περὶ τὸν τρόπον ἐνισχύσεως τοῦ μετώπου ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, Τεκτονισμοῦ κ.ἄ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ Ἑλληνες Ἱεράρχαι ἀνεχώρουν δι' Ἀθήνας μέσῳ Λονδίνου. Εἰς τὸν ἀερολιμένα τοῦ Σικάγου προέπεμψαν τούτους ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηναῖος, ὁ Ἅγιος Λονδίνου κ. Βασίλειος, Μέλη τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀντιπρόσωποι Κοινοτήτων. Συγκινητικωτάτη ἦτο ἡ στιγμή τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Ἐνδακρεῖς οἱ Ἐπίσκοποι ἡσπάζοντο ἀλλήλους, εὐχόμενοι ὅπως ταχέως συναντηθῶσιν καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀναπέμψωσιν Ἀναφορὰν Ἐκείνῳ, Ὅστις «διὰ τὴν ἡμετέραν φιλανθρωπίαν σαρκὶ προσέλαβεν».

Περαίνοντες τὴν ἀσθενῆ ταύτην σκιαγράφειν, ἀπευθυνόμεθα τοῖς Σεβασμιωτάτοις Ἱεράρχαις τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν πρὸς τοὺς Ἐφεσίους διακήρυξιν τοῦ Θεοκλήρου Παύλου· «Τὸ λοιπόν», Σεβασμιώτατοι, «ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῇτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι... (Ἐφεσ. στ' 10—17).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες παραλάβει μπλὸκ εἰσπράξεων, ὅπως κατὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ δέμηνον, ἀποδίδουν λ/σμὸν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρηματικῶν ποσῶν. Ἡ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων θὰ γίνεταί, ὡς κατ' ἐπανάληψιν δι' ἐγκυκλίων ἔχει καθορισθεῖ, δηλαδή, διὰ τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν τελούντων πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἀπαραιτήτως διατιθεμένων τῶν ποσῶν τούτων, διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἰσπράχθησαν. Διὰ πᾶσαν δαπάνην θὰ τηρῇται ἀμελητὶ ἢ ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων τῆς πολιτείας προβλεπομένη διαδικασία. Ἀπαντα τὰ δικαιολογητικὰ μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης ἐργασίας, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν, πρὸς ἔλεγχον τῆς νομιμότητος καὶ κανονικότητος τούτων. Ἐπίσης, ἡ ἀγορὰ κηροῦ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ὑπὸ τῶν εἰς τὸ Γενικὸν (Φιλόπτωχον) Ταμεῖον ὑπαγομένων διαχειριστικῶς 15 Ἱερῶν Ναῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐγκρίσεως ἢ γνώσεως τῆς Διοικήσεως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Πληροφορίαι: Οἰκονομικὸν Συμβούλιον — ἐλεγκτὴν κ. Θεόδωρον Μαριόλην. Τηλ. 36.28.280.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΟΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τοὺς διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, ἥτοι δοσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους ὑπόλοιπα λ/σμοῦ ἑκδόσις ἀποδείξεων εἰσπράξεως κ.λ.π., ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32. Τηλ. 36.28.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1821

Κι' όταν ἔπεσε στὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ πολεμῶντας ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, καὶ τὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς δουλείας ἀπλώθηκε βαθύ, καὶ ἐκάλυψε τὴν μαρτυρικὴν μας γῆν, καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπέστη τὴν κρισιμώτερη δοκιμασίαν τῆς πολυκύμαντης ἱστορίας του, ἡ ὀρθόδοξος ΠΙΣΤΙΣ ἀπετέλεσε τὸ ἀσφαλέστερον καταφύγιον τοῦ ὑποδούλου γένους. Ἡ Ὀρθόδοξος ΠΙΣΤΙΣ ὑπῆρξε ὁ πῶς δυνατὸς συνδετικὸς κρίκος, ποὺ ἔνωσε τὶς ψυχὰς τῶν ὑποδούλων ἐλλήνων καὶ διετήρει τὴν Ἑθνικὴν των συνείδησιν, καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔπαυσαν οὔτε πρὸς στιγμὴν νὰ πιστεύουν στὰ ἰδανικά τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν σκέπην τῆς ὁποίας κατέφευγον οἱ χεημαζόμενοι ραγιάδες, γιὰτὶ μόνον ἐκεῖ εὗρισκαν τὴν ἐλπίδα Ἀναστάσεως τοῦ Γένους.

Ἡ Ἐκκλησία ἦταν ὁ κεντρικὸς πυρήνας γύρω στὸν ὁποῖο συνεκεντρώθη ὁ ὑπόδουλος ἑλληνισμὸς, ἐκεῖ συνεκεντρώθη διὰ νὰ εὕρῃ στήριγμα καὶ προστασίαν, ἐκεῖ συνεκεντρώθη γιὰ νὰ ἀντλήσῃ ἡθικὴν δύναμιν καὶ θάρρος πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀβάστακτου ζυγοῦ τῶν Τούρκων.

Κατὰ τὴν μακραίωνα δουλείαν ἡ Ἐκκλησία ἀπετέλεσε τὴν ἀόρατον δύναμιν ποὺ ἀγρυπνοῦσε καὶ ἐμψύχωνε τὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἐγκατεσπαρμένον Ἑλληνισμὸν. Ἡ Ἐκκλησία ἦταν ἡ φιλόστοργος Μάννα ποὺ στὴν ἀγκαλιὰν τῆς βρήσκανε παρηγοριὰ καὶ θαλπωρὴ τὰ ἐν ἀπογνώσει τέκνα τῆς.

Ἡ Ἐκκλησία ἐθέρμανε στὶς ψυχὰς τῶν ὑποδούλων παιδιῶν τῆς τὸν πόθον τῆς ἐλευθερίας, καὶ αὐτὴ ἐξέθρεψε τὴν ιδέαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας γίνεται στάδιον Ἑθνικῶν ἀγώνων ὅπου ἀθλείται τὸ πνεῦμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας καὶ σφυρηλατοῦνται οἱ ἀκατάλυτοι δεσμοὶ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Ἡ Ἐκκλησία περιθάλλει, παρηγορεῖ καὶ ἐνισχύει τοὺς ὑποδούλους. Ἡ Ἐκκλησία προπαρασκευάζει τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑθνικῆς ἀνεξαρτησίας, μέσα στοὺς πρώτους μνηθέντας εἰς τὴν φιλικὴν Ἑταιρείαν ἦσαν καὶ Κληρικοὶ ὅταν δὲ ἐκηρύχθη ἡ Ἐπανάστασις, πολυάριθμα ἦσαν τὰ θύματα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ποὺ προσεφέρθησαν στὸ βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας.

Κανενὸς ἄλλου Λαοῦ ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἱερὸς Κλῆρος δὲν ἔπαιξαν τόσον σημαντικὸν ρόλον, ὅσον ὁ Ἑλληνικὸς Κλῆρος κατὰ τὰ 400 χρόνια τοῦ ἀβάστακτου ζυγοῦ τῶν Τούρκων, καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821. Ἡ Ἐκκλησία ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ ἐνέπνευσε στοὺς ἀγωνιστὰς τὴν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἐσχάτην θυσίαν.

Κάτω ἀπὸ τὴν κραταιὰν σκέπην τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας οἱ Ἕλληνες ἐνωμένοι σὰν ἓνας ἄνθρωπος μὲ μιὰ ψυχὴ, μὲ μιὰ καρδιὰ γιγαντώθηκαν, καὶ τὰ βήματα αὐτῶν τῶν γιγάντων συνεχίστηκαν ἀσταμάτητα στὸ δρόμο γιὰ τὴ Λευτερίαν.

Ἄς ἔχουμε στὴ θύμησίν μας ὅλοι οἱ Ἕλληνες εὐλαβικὰ καὶ ἱερόπρεπα αὐτὴν τὴν Ἀγίαν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1821, γιὰτὶ εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ συμπυκνώνει μεγάλαι διδάγματα καὶ ἀλήθειαι, εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ διδάσκει τὶ συγκρατεῖ τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς ἀνυψώνει, τὶ τοὺς διασπᾷ καὶ τοὺς ταπεινώνει, τὶ τοὺς κηλιδώνει καὶ τὶ τοὺς λαμπρύνει καὶ τοὺς ἐξασφαλίζει τὴν εὐλογίαν.

Θεόδωρος Μαριόλης

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—
» : Ἐτησίαν » 30.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» : » » 4

Τιμὴ Φύλλο δρχ. 10

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΣ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ!

Συνταρακτικά φωναι από παντού ύψοῦνται διὰ τὴν τρομακτικὴν αὐξήσιν τῆς ἐγκληματικότητος τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ τελευταῖος Παγκόσμιος πόλεμος, οἱ ἐπὶ μέρους πόλεμοι τῶν Ἀραβικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν λαῶν, ἀκόμη αἱ ἀναστατώσεις τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα σημεῖα, τοῦ συγχρόνου κόσμου, ἐτράχυναν καὶ τραχύνουν ἐτι περισσότερον τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἀκόμη ἡ δίψα τοῦ πλούτου καὶ οἱ διεθνεῖς διακινήσεις, αἱ ἀνταλλαγαὶ τῶν ἀνθρώπων, αἱ σύγχρονοι ἐπιμιξίαι ἀλλάζουν ὁσημέραι, μικροὺς καὶ μεγάλους τόπους τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ τὴν νοοτροπίαν τοῦ κόσμου.

Τὸ παράξενον εἶναι ὅτι, ἄνθρωποι ποὺ πέρασαν μέγα μέρος τῆς ζωῆς των ὡς χρηστοὶ πολῖται, ξαφνικὰ γίνονται ἐγκληματαῖοι!! Αὐτὸ δὲν εἶναι κάτι τὸ φυσικόν. Ἐχομεν χάσει τὸν ἔλεγχον τῶν νεύρων μας; Ἡ μήπως, ἔχομεν πλέον χάσει τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεών μας ἢ ἀκόμη χειρότερον ἔχομεν χάσει τὴν «ΨΥΧΗΝ» μας;

Μέχρι τώρα εἶχεν ὁ κόσμος μίαν ἐλπίδα «κοσμικήν», αὐτὴν δηλ. τὴν ὁποίαν εἶπεν κάποτε ὁ πολὺ Γάλλος κοινωνιολόγος τῆς Γαλλίας Βίκτωρ Οὐγκώ; «Ἀνοίγοντας ἓνα σχολεῖον κλείομεν μίαν φυλακήν». Καί ὅμως, αὐτὴ ἡ ἐλπίδα ἀποδεικνύεται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀπατηλή! Γιατί; Διότι ἡ ἐλπίδα τῆς καλυτερεύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἀπὸ τὴν κατ' ἀνθρώπον παιδείαν ἀποδεικνύεται φρούδα, μάταιη καὶ ἀποτυχημένη.

Καὶ τοῦτο, διότι τὰ περισσότερα ἐγκλήματα γίνονται πολλάκις ἐκεῖ ὅπου ἡ περισσοτέρα Παιδεία, τὰ περισσότερα σχολεῖα καὶ ἡ κατ' ἀνθρώπον «μόρφωση»...

Πρὸς Θεοῦ! Ἄς μὴ νομισθῇ ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ κατηγορήσωμεν τὴν Παιδείαν, ὅχι μυριάκις ὅχι!

Ἀλλὰ δυνάμεθα ἀδιστάκτως νὰ εἰπώμεν πῶς ἀπὸ αὐτὴν λείπει ἡ θετικὴ ἀποτελεσματικότης καὶ ἀκόμη ἡ ὑποδομή, τὸ θεμέλιον τῆς ἀληθοῦς Παιδείας ποὺ εἶναι, **Η ΠΙΣΤΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ, ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ**. Διότι κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, «**Ὁ πιστεύων ἀληθῶς εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης ἀδύνατον ἐστὶν βλάψαι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ**». Ἐνῶ σήμερον, εἶναι τρομακτικὴ ἡ ἐμφανὴς καὶ κρυφία ἐγκληματικότης ἣτις μαστίζει κυριολεκτικῶς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔχει πλημμυρίσει τὴν ὑπαρξίν, τοῦ αὐτοῦ, τὸ ἐφιλατικὸν **ΣΤΡΕΣ**, τὸ ΑΓΧΟΣ, τὸ ὁποῖον μόνον ἡ γλῶσσα ἐνὸς Αἰσχύλου θὰ ἦτο δυνατόν νὰ περιγράψῃ καὶ τὰς συμφορὰς ποὺ ἐπισωρεῖει καθημερινῶς εἰς τὴν καθόλου ζωὴν μας.

Πέραν ὅλων τούτων εἶναι ἀνατριχιαστικὴ ἡ νεανικὴ ἐγκληματικότης εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον μὲ φοβερὰς ἐκδηλώσεις, ἐγκλήματα κατὰ γονέων, ἐγκλήματα κατὰ ἀνυπερασπίστων γερόντων, πυρπολήσεις καὶ καταστροφαί, ἀρπαγαὶ καὶ ἀτιμώσεις καὶ βιασμοὶ καὶ ναρκωτικὰ τὰ ὁποῖα ἀχρηστεύουν ἐν κυριολεξίᾳ τὴν νεότητα, τὴν «χρυσήν» αὐτὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος. Πρὶν ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας εἰς μίαν «ἀριστοκρατικὴν» συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν νεαροὶ «ἐπασσάλωσαν» ἓναν γάτο καὶ ἀφοῦ τὸν περιέβρεξαν μὲ οὐῖσκι ἔβαλαν φωτιά ἐπάνω του καὶ ἤρχισαν νὰ γελοῦν βλέποντες τὴν κοινουμένην φλόγα νὰ τρέχῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Τοῦτο εἶναι ἴσως θὰ ἔλεγε τις τὸ ὀλιγότερον, ὅταν δύο ἄλλοι τραγικοὶ ἄνθρωποι, ἓνας ἀλλοδαπὸς καὶ μία ξεπεσμένη κυρία εὐρέθησαν μὲ εἴκοσι καὶ πλέον μαχαιριῆς οἰκτρὰ παραμορφωμένοι ἀπὸ τὰ κτυπήματα ἐνὸς μανιακοῦ δολοφόνου. Πῶς λοιπὸν θὰ περισταλῇ αὐτὸ τὸ κακὸ; Ποῖοι ἔχουν τὸ βάρος τῆς ἠθικῆς αὐτουργίας διὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ παγκόσμιον καὶ ἐπὶ μέρους κακὸ; Αὐτὸ θὰ τὸ ἐξετάσωμεν, Θεοῦ θέλοντος εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον μας...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

«ΣΤΥΓΝΟΤΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ»

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παθῶν, μὲ τὰ ὁποῖα βολοδέρνεται τὸ ἀνθρώπινο γένος, ὅλο καὶ ἀνεβαίνει. Πῆραν τὴν «ἀνιοῦσα» ὅλα, δυστυχῶς, τὰ κακὰ ποὺ καταρρακώνουν τὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, σὲ σημείο ποὺ ἡ κορωνίδα τῆς δημιουργίας καὶ βασιλιάς ὅλης τῆς κτίσεως νὰ σέρνεται στὴ χειρότερη καὶ στυγνότερη δουλεία.

Μὰ τὸ κακὸ εἶναι ποὺ τὰ πάθη ἔγιναν πιά κοινὴ ἀρρώστεια, ἐπιδημία, ὅπως θὰ λέγαμε. Πληγὴ ἀγιάτρευτη, ποὺ συνεχῶς αἱμορραγεῖ καὶ κάνει ὅλο καὶ πιο δύσκολη τὴν ἐπίγεια πορεία τοῦ δύστυχου ἀνθρώπου.

Μιά, λοιπόν, ἐπιδημικὴ νόσος στὸ σῶμα τῆς κοινωνίας μας εἶναι καὶ τὸ ὀλέθριο πάθος τοῦ καπνίσματος. Ὅντως σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος τύραννος, ποὺ ἀλυσοδένει στὴν ἐξοντωτικὴ συνήθεια τὸ θέλω τῶν θυμάτων του. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι δὲν σταματᾷ μονάχα στοὺς ἄνδρες ὅπως παλιότερα. Ἐπιάσε καὶ τίς γυναῖκες ἡ φοβερὴ αὐτὴ πανούκλα ποῦ, ἐπιδεικτικὰ καὶ μὲ παχυλὴ ἀναίδεια δείχνουν τὴν ἐξέλιξι καὶ τὸν μοντερνισμό τους στὸν σπάνιας τέχνης καὶ ἀξίας ἀναπτῆρα, στὴ γεμάτη μὲ τσιγάρα τσάντα, στὴν προσπάθεια νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὰ κιτρινισμένα δάκτυλα τὸ τσιγάρο καὶ ἀπὸ τὰ ρουθούνια ὁ καπνός.

Τώρα βέβαια ποὺ ἡ πληγὴ αὐτὴ ἔχει ὠριμάσει μποροῦμε νὰ τὴν κατατάξουμε στὰ ἀθωότερα πάθη ἀφοῦ πιά δίνουν καὶ παίρνουν στίς μέρες μας, ἀπὸ τὸ δημοτικὸ κι ὅλας σχολεῖο, ἡ χρῆσις τοῦ χασίς, τῆς μαριχουάνας, τῆς ἡρωίνης καὶ τῶν ἄλλων ναρκωτικῶν, ποὺ κυριολεκτικὰ σκοτώνουν τὴν ἀνθρώπινη πολύτιμη ὑπαρξη. Ὅμως καὶ τὸ ἀθῶο καπνισματάκι τοῦ τσιγάρου, ὅπως θέλουν νὰ τὸ ἀποκαλοῦν αὐτοὶ ποὺ συνηθίζουν νὰ παρέχουν συγχωροχάρτια στίς παλῆς πληγές, ναί, αὐτὸ τὸ ἀθῶο καπνισματάκι, φέρνει μεγάλες καταστροφές ποῦ, ὅσο κι ἂν θέλουμε νὰ τίς ἀποσιωπήσουμε, τίς ἀπό-

αὐτα καταστρεπτικὲς συνέπειες τοῦ καπνίσματος, γιὰ νὰ διευκολύνουμε τὸ ἐμπόριο τοῦ καπνοῦ καὶ τὸν διάβολο στὸ φθοροποιὸ καὶ καταχθόνιο ἔργο του, μιλοῦν μόνες τους, σὲ σημείο ποὺ νὰ προβληματίζουν ὀλόκληρὴ τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη. Πλῆθος σοβαρῶν σωματικῶν ἀσθενειῶν ἔλκουν τὴν προέλευσί τους ἀπὸ τὸν τυρρανίσκο ποὺ λέγεται τσιγάρο. Ἀπὸ αὐτὸ γεμίζουν τὰ πνευμόνια ἄκαθαρσιες καὶ νικοτίνες. Βρωμίζει τὸ στόμα, τὰ χεῖλη, τὰ δάκτυλα, τὴν ἀτμόσφαιρα. Ἐνοχλεῖ τοὺς γύρω, ποὺ δὲν κατάφερε νὰ ὑποτάξῃ. Ἐξευτελίζει τὸν ἑραστή του καὶ ἐξανερμίζει ὅ,τι οἰκονομία μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ στὸ βαλάντιο τοῦ βιοπαλαιστῆ.

Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα προσβάλλεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ποὺ ζητᾷ νὰ ἀγιάζωμε τὴ ζωὴ μας καὶ νὰ κρατοῦμε σὲ ἀγνότητα καὶ καθαρότητα ψυχὴ καὶ σῶμα. Μᾶς ξεγελᾷ ἡ σκέψις ὅτι ἱκανοποιῶντας τὸ πάθος μας θὰ μᾶς προσφέρῃ τὸ ἀφεντικό, ποὺ λέγεται τσιγάρο, κάποια ἀνακούφισι καὶ συντροφιά. ΨΕΜΑ!

Παντοῦ ἐπιζήμιον καὶ καταστρεπτικὸ τὸ τσιγάρο μὰ ἰδιαίτερα στὰ παιδιὰ καὶ στίς γυναῖκες. Στίς γυναῖκες ποὺ ἐγκυμονοῦν. Δὲν εἶναι δείγμα πολιτισμοῦ τὸ κάπνισμα, ὅπως νομίζουμε, ἀλλὰ μάλλον πρωτογονισμοῦ καὶ βαρβαρότητας. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ ἀναγνώρισαν πολλοὶ σὰν ἐχρθὸ τους καὶ τὴν τυραννικὴ του ιδιότητα, γι' αὐτὸ καὶ πασχίζουν νὰ γλυτώσουν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσίᾳ αὐτοῦ τοῦ πάθους προσπαθώντας ἐκ παραλλήλου νὰ προλάβουν κι ἐμᾶς ἀπὸ τὴν θανάσιμη τούτη ψυχαγωγία.

Προσευχή, λοιπόν, ἀδέλφια μου. Ἀντὶ νὰ παγιδευτοῦμε στὸ λαοπλᾶνον τοῦτο κακὸ, ποὺ μαστίζει σχεδὸν ὅλο τὸν κόσμον, ἃς ἐπιδοθοῦμε σὲ καλὰ καὶ ὠφέλιμες ψυχαγωγίες καὶ πρὸ παντὸς στὸν ὁμορφὸ ἀγῶνα γιὰ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ τελειοποίησι, γιὰ μιὰ στ' ἀλήθεια ἅγια ζωὴ καὶ τὴν ψυχικὴ μας σωτηρία.